Extorris.cō.t.i.expers vl' ex terrā poſit' exul.
ꝛ ꝓprie expulſus d̄ terra ſua vi.ꝛ dꝛ ab ex ꝛ ter
ra. Ul' pōt ꝯponi ab ex ꝛ torris.et dꝛ extorris.
i.exul ꝓprie cui interdicebatꝰ ignis patrie. Ex/
traduce ſūt due ꝑtes.et ex ꝓpoſitio traduce no/
mē qd̄ eſt caſus ablatiui de tradux.cis.
Extraneꝰ nea.neū.q̄ſi exterraneꝰ.i.extra.terrā.
ſuam poſitus.et dꝛ ab extra.
Extraordinariū remediū ē qd̄ ob aliquā cām
extra vel vltra curſum ſolitū alicui datur vt re
ſtitutio minori leſo.vel abſenti cā iuſta neceſ/
ſaria vel ꝓbabili.ad que remedia nūq̄ꝫ recur/
rendū eſt q̄ꝫdiu remedio ordinario locus eſt ad
quod poteſt haberi recurſus.
Extraordinariū iudiciū ē corā delegato. l' qn̄
nō ꝓcedit i figura iudicij.ſꝫ ex officio iudicis in
modū inq̄ſitionis vl' denūciationis. vide tex.
iuncta glo.in.c.qm̄ contra de ꝓba.
Extremꝰ vl' extimꝰ ab extra exterior aduerbio.
i.ꝑclarus ꝑcellens noniſſimus.
Extricabilis.ꝯ.t.ꝛ hoc le.i.explicabil'.ſolubil'.
ꝛ ꝓducit tri. Un̄ virgilius in vi.enei. Hic la/
bor ille domus et extricabilis error.
Exuberis.cō.t.ꝛ h̄ bere.dꝛ ex ꝛ vber ꝓ mām̄a
Et dicūtꝰ exuberes īfātes q̄ extracti ſūt ab vbē
Exul.lis.cō.ge.i.extra ſolū ꝓpriū poſitꝰ.ꝛ dꝛ
ab exulo.lis.remota.o. Jn̄ exiliū:lij.q̄ſi extra.
ſolū ꝓpriū poſitio.extra terminū.et exularius
ria riū.qui exulat.
Exultatio.onis.f.t.i.gaudiū. Et differt a leti/
cia qꝛ exultatio ē verboꝝ atq̄ꝫ mēbroꝝ leticia
vero mentis gaudium eſt.
Exutus.a.ū.i.ſpoliatus.extractus expulſus.
Exuſtꝰ.a.ū.i.ꝯbuſtꝰ.de q̄ nihil ſuꝑ eſt.
Exuuie.arū.i.ſpolia veſtes.idumēta.qꝛ exuūtꝰ
Exuuie ꝛ induuie dicūtur tunice ſerpentū. qꝛ
induūtur et exuūtꝰ ſꝫ Hug. Pap. ſꝫo dt. Exu/
uie ſpolia occiſoꝝ hoſtiū vl' tunice ſerpentum.
Ezechias īterꝑtatꝰ fortꝭ dn̄s vl' fortitudo dn̄i
Ezechiel.interꝑtatꝰ fortitudo dei.l' ipiū dn̄i.

F ante A

F In latinis dictionibus ponimus
vt fama filius. In grecis vero dicti
onibꝰ.ph.vt orpheꝰ.pheton. Sci
re tn̄ debes ꝙ nō tam fixis labris eſt
ꝓnūcianda.f.qūo.ph.atq̄ꝫ hoc ſolū intereſt.ſi/
cut dicit Priſcianꝰ in ꝓmo li.maioris.
Faba be.dꝛ q̄ſi faga a fagin quod ē comedere.
Inde fabarius ria.riū.quod fit de faba vl' qd̄
ꝑtinet ad fabas. Et hic fabarius.id eſt cantor.
Et dicebantur apud gentiles cantores fabarij
quia illo legumine maxime vtebantur in cibo
Et ꝑ ꝯpoſitionem hec fabafreſa.ſe.qꝛ eam ho
mines frendent.i.frangunt cū molendo eā cō
minuūt. Uel ſunt due ꝑtes et dꝛ freſus.a.um.
i.fractus a frendeo des.
Fabella.le.dimi.i.ꝑua fabula.
Faber.bri.dꝛ quaſi facer a faciendo ferrū.ꝛ dꝛ
a facio is.quaſi faciens ferrū. Hinc etiā poſtea
hoc verbū traductum eſt ad aliaꝝ reꝝ artifi/
ces.ſ.cum adiectione.vt faber lignarius.faber
carpentarius. Inde hic faberculus.li.dimi.et
hec fabriſa.ſe.vxor fabri. Inde hec fabrilla le.
et fabercula le.dimi. Inde et fabrica ce. locus
fabricādi. Itē faber ꝯponitꝰ hic aurifaber bri.
Itē a faber.bri dꝛ faber bra.brū.i.ingenioſus
cautus.pulcer.cōpoſitꝰ. Jn̄ fabre aduer.quod
ꝯponitꝰ fabrefactꝰ cta.ctū.i.artificioſe ꝛ inge/
nioſe factus. Et ꝯponitꝰ faber affaber:bra.brū
id eſt valde faber.et etiā infaber.bra.brū.i.nō
faber.nō pulcer.nec cōpoſitus.
Faber lignarius.dicitur nō ſolū qui ligna do/
lat ſed generaliter omnis qui edificat.ff.de ver.
ſig.l.fere.§.fabros.
Fabricenſes dicebantꝰ qui erant deputati ar/
mis faciendis reparandis.et vendendis.vt.l.
L.eo.ti.li.xi. Sed Jo.an.d̄ ſen.excō.ſi iudex le
vi.dicit ꝙ fabricenſis dicitur qui publica ar/
ma facit.et in publicis fabricis et nō alibi.et
dat primicerio vt reponat in publicis arma
mentis quoꝝ brachia ſtigmate figurabantur.
Fabrateria rie.i.ornatus fabroꝝ vel locꝰ vel
domus vbi fabrice ſunt. Uel fabrateria.rie.eſt
ciuitas campanie. Jn̄ fabraternus na.nū. No
mina em̄ deſinentia in teria faciūt poſſeſſiuū i
nus.r.precedente.
Fabril'.ꝯ.t.ꝛ hoc le.pe.ꝓd.i.ad fabricā ꝑtinēs
vel a fabro perfectum.
Fabula.fabule.f.p.i.res.que nec ſꝫa ē.nec veri
ſimilis. Et fabulla illa eſt vera que nihil veri/
tatis habet in ſe. Et illa falſa eſt que aliq̄d ve/
ritatis in ſe continet admixtū. Sicut em̄ ē in
amore modus nō habuiſſe modū.ſic eſt in fa/
bula veritatis nō habuiſſe veritatē.ꝛ dicitꝰ fa/
bula a fando.quia in ſolo fatu conſiſtit. Item
fabula q̄nq̄ꝫ dicitur hiſtoria.ſimiliter a fando
quia eam famur.quandoq̄ꝫ locutio. Inde fabu
loſus ſa.ſum et hic et hec fabularis.et hoc re.
Et hec fabulo onis.recitator fabulaꝝ vl' inuē
tor.et fubulor fabularis id eſt fabulas dicere.
vel falſa.
Facetia.facetie.i.curialitas vrbanitas. elegan
tia ſuauitas.et proprie in factis et dicitur a fa
cetus.
Facetus.ta.tum.i.curialis.vrbanus prope de

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

doctrīa. ⁊ ꝓꝑe in factꝫ. ſ. q̄ iocos ⁊ luſus geſtꝫ et
factis cōmodat ⁊ ꝯpatur. Qꝫ aūt dr̄ facetꝰ q̄ſi
fauens cetui etymologia eſt.
Facies ei. dr̄ a facio facis. qꝛ facit noticiā ho/
mis. vel qꝛ facta ſit a natura. Eſt em̄ facies na
turalis ⁊ certꝰ ⁊ imutabiľ orꝫ. habitꝰ. Vultꝰ ꝰ
artificiaľ ⁊ variꝰ ē. ⁊ ſm̄ affectōꝫ animi mō tri
ſtis mō letus. Vn̄ ſolet dici ꝙ facies fcā ē. vul
tus ꝟo fit. Vn̄ Cōſiſtit facies. ſꝫ vultus ſepe
mutaꝛ. Jn̄ faciecula. le. dimi. i. ꝑua facies.
Facilis. cō. t. ⁊ hoc le. qđ de facili pōt fieri. vel
ſine difficultate. Et vt dt̄ Grecismꝰ. Dr̄ id fa/
cile qđ nō grauat ad faciendū. Cui nō pondꝰ
ineſt dr̄ eſſe leue. Oppoſitū facili graue dico
leui quoqꝫ pondus.
Facinꝰ facinorꝫ dr̄ a facio facis. Et differt efla
gitio. Quicq̄d em̄ agit idomita cupiditas ad
corrūpendū aīm flagitiū vocaꝛ. Sꝫ q̄cq̄d a/
git vt alteri noceat facinꝰ dr̄. Et hec ſunt duo
genera oīm peccatoꝝ. Sꝫ flagitia peiora ſūt q̄
cū corrūperint aīm ad facinora ꝓſiliūt. Sūt
eī flagitia in dictꝫ vľ cogitationibꝰ. ſꝫ facino/
ra in factis. Vn̄ ⁊ illa dicūtur flagitia a flagi/
tādo facere qđ ſibi noceat. vel a flagitando cor
ruptelā libidīs. Sꝫ h̄ dicūꝛ facinora a fcī cō/
miſſione. qꝛ facit qđ alteri nocet. Jn̄ facinoro/
ſus ſa. ſum. Et nota ꝙ facinꝰ aliqn̄ accipiꝛ ī bo
na ſigtione ſcꝫ ꝓ facto. qđ fere ſemꝑ diſcerniꝛ
ex adiūcto. vt pulcꝝ facinꝰ. p̄claꝝ facinus.
Facitergiū. gij. i. togilla. ſiue ꝑuulum gauſape
ad tergendum faciem.
Facticiꝰ. a. ū. dr̄ a factꝰ. Et dr̄ nomē facticium.
qđ factū ē ad ſilr̄itudinē ſoni illius rei q̄ noīaꝛ
Vel facticiū nomē eſt illud qđ a ꝓprietate ſo/
noꝝ inuentū eſt ꝑ imitationē vt turtur taratā
tara. tintinnabulum.
Factio onis. f. t. i. actus faciēdi. vel paſſio fiēdi
Et factio dr̄ ficta actio. Cū em̄ aliq̄s fingit ſe
aliquid facere cā cōmodi alicuius. et facit vt ī
cōmodet illi factio ꝓprie dr̄. Vn̄ et factio dr̄
ꝓditio. Jn̄ factioſꝰ ſa. ſū. i. fictioſꝰ. q̄ ſe fingit fa
cere vt ꝓſit. facit tn̄ vt noceat. Jnde et factioſꝰ
dicitur proditor.
Factus. ctus. ctui. diciꝛ a facio. et hoc factū cti.
vel potius a fio. ⁊ eſt actus faciendi vel paſſio
fiendi. Factū quod fit. Declinatur etiā adiecti
ue factus. cta. ctum.
Facula le. dimi. i. ꝑua fax. Jn̄ faculo. las. i. fin
gere faces vel facere.
Faculentus ta. tū. i. lucidus clarꝰ. et dr̄ a phos
et lentos. Jnde faculentus. i. plenus luce luci/
dus ⁊ ornatus. Jnde faculenter aduer. Et hec
faculentia tie. id eſt ſplendor deculatio.

Facūltas. tis. f. t. i. facilitas vel poſſibilitas.
Vnde ⁊ facultas alicuꝰ dr̄ ſcīa illius in qua
p̄ ceteris eſt facilis et potens ad rn̄dendum. et
qđ queriꝛ ſoluendū. Facultas etiā dr̄ quelibet
ſcīa eo ꝙ reddat eū facilē ⁊ potentē ad predicta
facienda. Itē facultas dr̄ copia opum
Facūdus. da dū. i. deſertus. qui facit fari pōt.
qđ intelligit. Jnde hec facundia die. et facūdi
tas tatis. Et eſt facundia magnū dei donū. dū
quis cōmode poteſt eloqui que commode in/
telligit. Jnde facundioſus ſa. ſum. ⁊ facunda/
tus ta. tū. i. plenus facundia. et facūdo as. i. fa
cundum facere.
Fage vel fagin grece. i. comedere latine.
Faginus. na. nū. pe. cor. ⁊ fagineneus. nea neū
in codē ſenſu. quod eſt de fago vel quod perti/
net ad fagū. et dicitur a fagus. Jn̄ hoc fagine/
tum ti. locus vbi abundant fagi.
Fagolydoros grece mādūcātes. maledictū la/
tine. Fage em̄ comedere. lydoros maledictū et
acuitur vltima. Vn̄ Hiero. in prologo ſuper
Ezech. dt̄. Sed vereor ne illud eis eis eueni/
at. qđ grece ſignificantiꝰ dr̄. vt vocentur fago
lydoros. hoc eſt mādūcantes ſenecias quaſi di
ceret. vereor ne ipſis ſponte legentibus. ⁊ de/
trahentibus eueniat qđ grece ſignificantius.
dr̄ in deteſtationē taliū qꝫ latine qꝛ apud gre/
cos verbū vſitatū eſt ⁊ maxime detractionis et
p̄ſſiuum. vt vocētur fagolydoros. i. maledicta
comedentes ⁊ incorporantes ſibi eadē queꝑꝰ
maledixerunt detrahēdo. Quidā ꝟo et ponūt
fagolydoros. i. comedētes maledictū vel male
dictiōꝫ. Tales em̄ detractores nihil aliud vi/
dentur habere in ore niſi maledictōes vľ de/
tractōes maledictas h̄ ē apđ nos mādūcantes
ſenecias. Predicti apđ grecos ēphatice vocan
tur fagolidoros. Vel ſm̄ alios. ſenecia grecꝫ
eſt et latine dr̄ belua imūdū aīal. Hāc Phiſio
logꝰ dt̄ aliqn̄ marine. aliqn̄ femiam. ⁊ qꝛ ē aīal
imnndū poniꝛ hic ꝓ imūdicia. et eſt ſenſꝰ mā
ducantes ſenecias. id eſt quod vnus detrahen
do euomit. alius audiendo deglutit et ita ihꝰ/
modi imundicijs delectantur ſicut famelici in
cibo. Vnde manducantes ſenecias id eſt detra
ctionum imundicias ⁊ delectabiliter mādūcā
tes. i. incorporantes ſibi ſcꝫ in occulto ea de q̄/
bus in publico maledicunt.
Fagus. gi. eſt arbor quedāꝫ glandifera. et dr̄ a
fagin qđ eſt comedere quia eius fructus olim
homīes comederunt ⁊ vt eſcam habuerūt Vn̄
ſepe pro agro poniꝛ. qꝛ olim pauit homīes ſi/
cut modo ager. Et ꝓdu. fa. Vn̄ virgilius. Ti/
tyre tu patule. recubans ſub tegmine fagi.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Falcarius rij. q̇ falces facit. vel q̇ falce ſecat. et
dꝛ a falx cis

Falcaſtꝝ ſtri. n. s. dꝛ inſtr̄m ferreū curruū cū
longo manubꝛio ad denſitatē vepꝛiū ſuccidē
dū. ꝛ dꝛ a falx. qꝛ recuruū ē ad ſil'itudinē fal/
cis. Idē ꝛ rūco onis dꝛ a rūcando vepꝛes.

Falcicula le. f. p. i. pua falx

Falcidia lex dꝛ a Falcidio tribuno plebis. q̄
ſub Octauiano ipam adinuenit ad hoc ꝙ q̇s
extraneo in teſtamento ſuo legare nō poſſꝫ q̇n
ad minꝰ q̄rta pars remaneret heredibꝰ. ꝙ ſi cō
tra faceret locū nō haberet. Et nota ꝙ ſi here/
des ſunt filij. ꝛ ſunt q̄ttuoꝛ vel paucioꝛes. le/
gittima oim eſt tercia ps hereditatꝭ. Si vero
ſint q̇nqꝫ vel plures. legittima oim erit medie
tas hereditatis Si aūt ſint extranei ſiue pau
ci ſiue multi. q̄rta ps hereditatis erit legittīa
Et in q̄libet iſtoꝝ caſu. iſta legittima eſt inter
ipſos heredes. vbi plures ſint equal'r diuidē
da. Vn̄ q̇dam. Quattuoꝛ aut infra dant na
tis iura trientē. Semiſſem ꝓo dant natꝭ q̇n/
qꝫ vel vltra. Arbitriū ſeq̇tur ſubſtātia cetera
patris

Falco onis auis q̄dā eſt. ꝛ dꝛ a falx cis. eo ꝙ
vngues hꝫ recuruos ad ſil'itudinē falcis.

Falera re. pe. coꝛ. eſt oꝛnamentū eq̄ꝝ. ſed poīt
q̄nqꝫ p oꝛnatōe aliaꝝ reꝝ. vt ꝓboꝝ. Itē fale/
ra inuenit̄ etiā p ſupbia ꝛ inani iactatōne. Et
coꝛ. ſa. vn̄ Auroꝛa. Plume ſunt falere cicero/
nis picta poete Inuenit̄ etiā fallere infinitiuꝰ
de fallo lis. Et pdu. pmā poſitōe. vn̄ Ouid.
epi. Fallē credentē nō eſt opoſa puellā.

Falernus ni. mōs eſt in cāpania vbi optimū
abūdat vinū. Iō falernū dꝛ bonū vinū Inde
falernus na nū. i. falernicꝰ ca cū. pe. coꝛ. ꝛ pma
qꝛ oīa illa ſcribunt̄ p vnū. l.

Fallax lacis. o. g. i. deceptoꝛ. ꝛ dꝛ a fallo lis qꝛ
fando decipit. Iн̄ fallacia cie. i. deceptio Et no
ta ꝙ fallax dīt ab eo q̇ mētit̄. qꝛ oīs hō fallax
id agit vel dt vn̄ q̇s fallat̄. ſed nō oīs hō vult
fallere q̇ mentit̄. vt ioculatoꝛes q̇ ſepe mentiū
tur magis ſtudio delectādi qꝫ volūtate fallen
di. Vn̄ ꝛ fallacia dꝛ apud dyalecticos in ar/
gumētatiōe. Vel voce aliq̄. vt cum q̇s videt̄
aliud fari. i. dicere vel ſignificare. qꝫ ſignificat
vn̄ ꝛ homo decipit̄.

Falſarij ſtꝭ q̇ crimine falſi tenēt̄ vl' q̇ crimē fal
ſarioꝝ admittūt. vt dꝛ de cri. fal. ad falſarioꝝ.

Falſidicꝰ ca cū. i. falſa dicēs ꝛ coꝛ. di.

Falſus ſa ſum. ſm q̄ſdā eſt pticipiū. ꝛ idē eſt
qꝺ deceptus. Scdm̄ vero ꝙ eſt nomen falſus
eſt q̇ fallit. vel q̇ negat qꝺ veꝝ eſt. Iн̄ hoc fal/
ſum ſi. ꝛ falſus ſa ſum. dꝛ qꝺ veꝝ nō eſt. qꝛ fal

lat. Iн̄ falſe aduer. Et hec falſitas tatꝭ. Et dif
fert a mendacio qꝛ falſitas eſt negare qꝺ veꝝ
eſt. Mendaciū eſt fingere qꝺ veꝝ nō eſt Vn̄
q̇dam. Si vera ſuppmas falſus agnoſcerꝭ eē
Si falſa ꝯfingas ſic mēdax eſſe videris. Itē
falſum differt a ficto. qꝛ falſum ad oꝛōes per/
tinet. vbi veritas ita ſepe videtur. vt q̄ facta
ſint negent̄ Sed fictuꝫ ad poetas ptinet vbi
q̄ facta non ſunt facta dicunt̄. Falſum ḡ ē qꝺ
veꝝ nō eſt. Fictū qꝺ veriſſimile ē. Itē falſus.
ſa ſum. i. iniuſtꝰ. vt falſo q̄rit de ſua natura hu
manū genus. i. iniuſte. ſicut ꝛ veꝝ dꝛ iuſtū Et
hinc denarius dꝛ falſus. q̇ nō hꝫ iuſticiā ſuaꝫ
Deeſt enī ei vel in pondere vel in foꝛma vl' in
ſupſcriptōe. Vn̄ ꝛ moneta dꝛ. qꝛ monet ne q̄
fraus ꝛ iniuſticia ſubſit.

Falx cis eſt inſtr̄m aptū ſegetibꝰ vineis ꝛ p̄tꝭ
et dꝛ a filice. qꝛ hac pmū milites herbā filicē
abſcindere ſolebāt Vn̄. Falce puto vineā me
to ſata tundeo p̄ta. Itē. Falx metit ꝛ ſcindit.
fax vrit. faux q̄qꝫ mandit

Fama me. f. p. eſt ſine certo autoꝛe inuentꝰ ru/
moꝛ. cui malignitas dedit iniciū fides aūt in/
crementū. Vel eſt vehemēs vulgi vel maiorꝭ
ptis opinio rei. de q̄ q̄ritur ꝯſentiēs vel cōſo/
nans. ꝛ dꝛ a famuloꝛ aris. q̄ſi famula qꝛ fa/
mulatur nobis dū ad modū famule diſcur/
rēdo rumoꝛes de nobis poꝛtat. p diuerſas ter
ras. etiā nobis ignoꝛantibꝰ. vl' dꝛ a fando. q̇a
fando puagat̄. Et eſt nomē bonaꝝ ꝛ malaꝝ re
rū. ſed ſine adiūcto ſepius accipit̄ in bono. vn̄
Fama volat tranſitqꝫ modū q̄cunqꝫ ferat̄. Iн̄
famoſus ſa ſum. de q̄ fama loq̇tur ſiue bn̄ ſiue
male. Vn̄ q̄nqꝫ accipit̄ in bono. ſed ſepius in
malo. ſcꝫ p infami

Famoſum carmē ſm Azo. in ſum. C. de iniur.
eſt dictamen vel hyſtoꝛia ꝯpoſita ad alicuius
infamiam

Famoſus libellus p̄t dici liber ꝯſcriptꝰ ob ali
cuiꝰ infamiā. vt. ff. de iniur. l. lex toꝛmētoꝝ. §.
ſi quis libꝛꝝ. Et imponit̄ ei pena capitis. qui
edidit libellū. vel qui inuentū nō coꝛrupit. ſꝫ
alij manifeſtauit. Et q̇ eum dictauerit. ſi non
pbauerit de calumnia capital'r punietur. ſm
Azo. in ſum.

Famelicꝰ ca cū. i. eſuriens ieiunꝰ. ꝛ dꝛ a fames
et coꝛ. pe. Vn̄ pmo Reg. ij. Et famelici ſaturati ſunt.

Famen inis. n. t. i. locutio

Fames mis. f. g. qꝺ antiq̄ fames famei dixe/
runt. vn̄ adhuc ablatiuus deſinit in e. pduc/
tam quaſi quinte declinationis. Et eſt fames
appetitus edendi. cōtuſio faucis. quaſi phos
means. ꝛ eſt ethymologia. Inde famelicus.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ca cū. ⁊ fameticꝰ ca cū. ⁊ fameteus tea teū i eo
dem ſenſu.i.eſuriēs. Fameteꝰ etiā dꝛ moꝛtifer
Et coꝛ.ꝓmā fames.ſ ʒ fama eā ꝑ.vū. Nil ma
ge triſte fame.nil clare ꝯparo fame.
Famicꝰ ci.m.s.pe.coꝛ.locus tabernaꝝ in vꝛbe
quē freq̄ntant ꝓpter famā pellendā.
Familia lie.f.p.a femur dꝛ. Et ē familia liberi
ex liberis legibꝰ ſuſcepti. Nā familia ꝓ ſeruis
abuſiue.nō ꝓpꝛie dꝛ. Et ꝯponit cū pr̄ mr̄ fili
us.vt pr̄familias mr̄familias.filiuſfamilias
Et ē familias gtīs grecꝰ. Et incipit familia
a pr̄e. ⁊ terminat in tritauo.ſʒ ſtirps ex longa
generis ſignificatōe vocat. Itē familia fami/
lias greco moꝛe facit ꝓ familie Vn̄ h familia
familie vel familias
Familiaris.ꝯ.t. ⁊ h re.i.domeſticꝰ amicꝰ de ꝓ/
pꝛia familia.aſſuetꝰ vſitatꝰ Inuenit etiā ſub
ſtātiue poſitū.vt iſte ē nimis familiaris
Famulamē inis.i.famulatꝰ ſeruitiū vel ſerui
tus. ⁊ dꝛ a famuloꝛ aris.
Famularis.ꝯ.t. ⁊ h re. dꝛ a famulꝰ. ⁊ ꝯparat
Jn̄ famulariter adū. ⁊ h famularitas.i.famu
loꝝ ſuitiū vel ſuitus
Famulitiū litīj.i.ſuitiū vel obedictia
Famululꝰ li.i.puus famulus. Jn̄ famulula.
i.pua famula
Famulꝰ li.dꝛ a famuloꝛ aris. Et ſunt ꝓpꝛie fa
muli q̄ ex ꝓpꝛia ſuoꝝ familia ſūt oꝛti. ⁊ dꝛ fa
mulꝰ q̄ſi vnꝰ de familia. Sʒ ſuus ex ꝯditōe
ſuitutis. Jn̄ hec famula le. ⁊ famulus la luʒ
adiectiue. Et ſunt plura noīa idē ſignificātia
vn̄. Mancipiū famuluſq̄ʒ cliens ⁊ verna mi
niſter. Atq̄ʒ miniſtratoꝛ puer aſſecla vernula
ſuus Satrapa ꝑdictis ꝯiungit atq̄ʒ ſatelles
Nec nō athleta hec vnū ſignificabūt.
Fandꝰ da dū.qd̄ q̄s dʒ fari. ⁊ dꝛ a foꝛ. ⁊ ꝯpo
nit infandꝰ ⁊ nefandꝰ
Fans tis.o.g.i.loq̄ns. ⁊ ꝑt eē noꝰ l' ꝑticipiū
Fantaſia ſie.ſm Pap.eſt imago alicuiꝰ coꝛpo
ris viſa. ⁊ cogitādo in aīo poſtea figurata. vt
puta pr̄is ſpēs quā vidimꝰ
Fantaſia poetica eſt rei inaīate ſenſuʒ dare. vt
mirant arboꝛes. Fantaſma vo eſt quā nunq̄ʒ
vidimꝰ ſpecies aīo figurata. vtputa ſpēs auis
quā nunq̄ʒ vidimꝰ.fantaſma viſio vana Sʒ
ſm Hug. fantaſma dꝛ a phaſmos qd̄ eſt ap
paritio. ⁊ hec fantaſia ſie. idē qd̄ phaſma. ſed
phaſma ſp ē dubia. fantaſma vel fantaſia qn̄
q̄ʒ. Itē fantaſia ē de ꝯgnitis ſpēs in aīo figura
ta. Sed fantaſma ē de incognitis. Et hinc tra
ctū eſt vt fallacia in argumentatiōibus dꝛ fā
taſia cū apparet aliud q̄ʒ ſit. Jn̄ fantaſticꝰ ca.
cum qd̄ ſic apparet. vl' qd̄ ꝑtinet ad fantaſma
vel qd̄ in ſe ꝯtinet fantaſiā. Unde ⁊ cellula q̄
eſt in anterioꝛi ꝑte capitis. in qua eſt vis intel
ligendi dꝛ fantaſtica. qꝛ ea homo fantaſtice
imaginatoꝛie ꝯphenſa ꝑ intellectum percipit.
Et ꝑdicta noīa potius ſcribenda ſunt per.ph.
cum ſint greca
Far faris.n.t.qd̄dā genus annone. ⁊ dꝛ a frā
go gis Generalr̄ tn̄ oīa ſemina frugū farra di
cunt a frangēdo.qꝛ olim frangebant in pila.
anteq̄ʒ vſus molaꝝ eſſet. Jn̄ farreus rea reuʒ.
i.de farre exn̄s vel factus
Farcimen inis.n.t. ⁊ h farcimentū ti.i.reple/
tio extoꝝ vel vētris.i. caro ꝯciſa ⁊ minutata.
eo ꝙ ea inteſtina farciant.i.repleant cum alia
rū reꝝ ꝯmixtōe. ⁊ dꝛ a farcio cis. Idē fartū ti
qd̄ ⁊ fertū ti inuenit
Farina ne.f.p. dꝛ a far faris.eo ꝙ ex eo fiat Jn̄
hec farinula le. dimi.i.pua farina. ⁊ farinaceꝰ
cea ceū.i.de farina factus. ⁊ farinoſus ſa ſū.i.
plenus farina
Farracū ci.n.s.eſt puls ex farre facta. vel pin/
guis cibus generalr̄. ⁊ dꝛ a far farris.
Farrago ginis.f.t.i.ſtramē vel q̄libet vilis an
nona. vel q̄libet mixtura pabuloꝝ. vn̄ Parisꝰ
Jn tenui farragine mendax Et hinc facta trāſ
latōe farrago dꝛ multitudo ſcholariū q̄ſi de/
ſpectiue. qꝛ ex diuerſis ⁊ varijs gentibꝰ ſit col
lecta. Pꝛopꝛie tn̄ farrago eſt herba hoꝛdea/
cea adhuc viridis ⁊ granis ad maturitatē ad
huc nō tergeſcentibꝰ
Fartum ti. vide.ſ.in farcimen. Itē fartum eſt
ſupinū de farcio cis.
Fas.i.licitū. ⁊ dꝛ a facio cis. Et differt a iure.
qꝛ fas eſt lex diuina Jus ē lex humana. Fas ē
ꝑ alienū agꝝ trāſire nō aūt eſt ius.
Faſcenia nie.f.p.i.clauſibil' vallatio circa ca/
ſtra ⁊ ciuitates.q̄ ſo let fieri q̇buſdā faſcibꝰ ſti
pulaꝝ ⁊ lignoꝝ. ⁊ dꝛ a faſcis
Faſcia ſcie.i.ligatura.ſcʒ pannꝰ q̄ ſtringit pe
ctus vel mā mille mulieris. ⁊ dꝛ a faſcis.q̄a ea
tegitur pectus ⁊ papille ꝯp̄munt. Uel ligatu/
ra qua puer inuoluit.qꝛ in modū faſciculi coꝛ
pus ligat
Faſciale lis.n.t.i.faſcia. ⁊ ꝓpꝛie faſciale.eſt la
tū cingulū.q̄ puer circūligat in faſcijs
Faſcinus ni.m.s.vel hoc faſcinū ni.i.incanta
tio. ⁊ dꝛ a faſcis vel faſcia.qꝛ in q̇buſdā faſci/
cul' vel faſcijs herbaꝝ ſoleat fieri. Faſcinꝰ etiā
dꝛ papus.qꝛ q̄ buſdā faſcijs ſolebat olim in/
uolui cū careret brachijs. Itē faſcinus ſiue fa
ſcinatio dꝛ etiā vulgo q̄ nocet infantibꝰ. dicū
tur enī quoꝛundā oculi viſu vrentes. ꝙ ſi ho
mo aliquis vel aliud animal ab eis inſpectuʒ

fuerit. ex tali viſu emarceſcit. ⁊ hinc eoꝝ actus
faſcinatio dicitur.
Faſciola. le. dimi. id eſt parua faſcia. q̄ vulne/
Faſcis. ſcis. m. t. i. onus. Et pl'a)ra ligātur.
liter hi faſces. ciū. i. inſignia honoꝝ. ⁊ qn̄qꝫ ipi
honores dicūtur faſces q̄ſi a faſcibus lignoꝝ.
q꞉ graues ſunt pondere dignitatis ⁊ autorita/
tis ſm̄ Hug. Pap. etiā dicit. Faſces ſcium. di
gnitates ꝯſulares. Faſcis colligatio lignoꝝ
ad deportādū colligatoꝝ. Vn̄ Pondera ſunt
faſces. faſces dicūtur honores.
Faſianus ni. m. s. pe. p. q̄dā auis. ⁊ d꞉ a faſis.
ſis. l' faſidis. q̄dā inſula grecie. q꞉ inde primuꝫ
aſportatus eſt. vel d꞉ a fagin qḋ eſt comedere.
q̄ſi fagianus. q꞉ eius caro ſuauis eſt ad come/
Faſſio. onis. f. t. i. ꝯfeſſio ⁊ d꞉ a fateor)dēdū
Faſſus ſa. ſum. i. ꝯfeſſus. locutus. ⁊ d꞉ a fateor
Vn̄ Ouidius in epi. Da veniam faſſi mihi
non tua munera tanti
Faſtigiū. gij. i. ſummitas. altitudo. honor. Jn̄
Faſtuoſus. ſa. ſū. i. ſup/)faſtigiolū. li. dimi.
bus. ⁊ d꞉ a faſt' qḋ idē eſt q' ſupbia. Jn̄ faſtuo
ſe aduer. Et faſtuoſitas tatis. i. ſupbia. elegan/
Faſtus. a. ū. i. licit'. ⁊ d꞉ a fas.)tia. elatio.
vt faſtus dies. i. licit' in quo licebat romanis
negocia agere. cauſas exercere. vel aliquid tale.
Nefaſtus vero dies d꞉ q̄ſi illicitus. q꞉ illicitū
aut q̄ſi nefas erat in illo die p̄dicta agere. quia
in illo die male cōtigerat romanis. ⁊ d꞉ nefa/
ſtus a nefas. Et hinc quidā liber Ouidij in q̄
tractat̄ de faſtis ⁊ nefaſtis dieb' a digniori in/
titulatur liber faſtoꝝ. ¶ Hinc etiā annales libri
in quib' ſcribebātur facta romanoꝝ toti' an/
ni. ſil'r a digniori p̄te dicti ſunt faſti. Jnuenit̄
etiā hic faſtus. tus. quarte declinationis p̄ an/
nali libro. Vn̄ Lucan' in. x. An nimis ando
ri vincet̄ faſtib' annis. Sꝫ magis ꝓprie pro
libro annali eſt ſecūde declinatiōis. Nam fa/
ſtus p̄ ſupbia ē quarte declinatōis. Unde. Fe/
ſta dies faſtus faſtuſqꝫ ſupbia fert̄. Faſt'. i. lici
tus. faſtos q̄qꝫ dicito libros. Dat terrā faſtus
opi faſtuſqꝫ nefaſtus.
Fatat' a. ū. i. fato deſtinat'. ⁊ d꞉ a fato as. are.
Fatidicus ca. cū. pe. cor. id eſt fata dicens
Fatū ti. n. s. d꞉ a for faris. ⁊ dicunt fatum eſſe
quicq̄d deus fatur. Vel fatū ē t̄palis ſucceſſio
vel euētus reꝝ a deo ꝓuiſarū. Et fingūt tria fa
ta in colo et fuſo ⁊ digitis fila ex lana trahēti
bus ꝓpter trinā variationē reꝝ. Quedā vero
deſinūt eē. quedā incipiūt eē. quedā pſeuerant
vl' ꝓpter tria t̄pa. ſcꝫ p̄teritū qḋ in fuſo iam ne
tum ⁊ inuolutū eſt. Preſens qḋ inter digitos
mentis trahitur. Futurū qḋ eſt in lana que in
colo implicita eſt. ⁊ q' adhuc p̄ digitos ment̄
ad fuſum tanq̄ꝫ p̄ns ad p̄teritū traijciendū eſt
Et eſt idem fatum ⁊ fortuna. Sed in hoc dif/
ferūt q꞉ fortuna eſt in his que fortuitu veniūt
nulla palam cauſa. Fatum vero eſt appoſitum
ſingulis ⁊ ſtatutum. ſed hoc alterius conſide/
rationis eſt. ſm̄ vero Quintilianū de cauſis
fatum d꞉ a facio vel fio. Unde ait. Quid ē fa
tum niſi qḋ fit ⁊ non habet cauſas. ¶ Boecius
vero in quarto lebro d̄ cōſolatione dicit. Pro
uidentia eſt ipa diuina ratio i ſummo omniū
principe cōſtituta que cuncta diſponit: Jtem
fatum eſt inherens rebus mobilibus diſpoſi/
tio p̄ quā ꝓuidētia ſuis queqꝫ nectit ordibus
Fatus a. ū. i. locutus. ⁊ d꞉ a for faris.
Fatalis dies ſm̄ Azo. in ſum. C. de te. et repa.
appel. d꞉ ſpaciū t̄pis infra qḋ appellans debet
appellationem proſequi.
Fatuus. tua. tuū. i. ſtult'. ⁊ d꞉ a for faris. quia
imperitiā ſuā oſ̄ndit fando q̄cq̄d latꝫ in aīo vl'
r̄ndendo ad interrogata. vel ideo d꞉ fatuus a
fando. q꞉ qḋ nec ipe fatur nec qḋ alij dicūt in
telligit. Et differt a ſtulto. q꞉ ſtult' eſt q̄ p̄ ſtu/
porē nō mouet̄. iniuriā ⁊ ſeuiciā pfert. nec vlt'
eſt nec vllo ignominie cōmouet̄ dolore. q꞉ ſtul/
tus ē hebetior corde. Vn̄ q̄dā. Ego ſtultū me
eſtimo fatuū eſſe non opinor.
Faudicus. ca. cū. pe. cor. ē ille q̄ v̄ba dicit cui cū
cti fauēt. ⁊ videt̄ cōponi a faueo ⁊ dico. q꞉ ei' di
Fauilla. le. f. p. i. ſcintilla. ⁊ d꞉ a)ctis fauet̄
phos qḋ eſt ignis. Sꝫ ſcītilla ꝓprie d꞉ accēſa
fauilla vero extincta ⁊ igne deſerta. q꞉ fauilla ē
extinctus ſcintille ignis vel cinis.
Fauill'. li. dimi. i. paruus fau'. Jdē etiā fauu/
Fauiſſor. ſoris. ē piſcator q̄ ſemp̄)lus. li. d꞉.
rogat ⁊ fauet deo vt ſibi bn̄ eueniat. ⁊ d꞉ a fa/
Fauius. a. ū. i. leuis ⁊ impōderoſus. et /ueo
dicit̄ a fauonius. nij. qui d꞉ ventus lenis
Fauni dicti ſunt q̄dam dij ſiluaꝝ. a fando vel
phonos. q꞉ voce nō ſignis oſtendebāt futura
in lucis ꝯſulti a paganis. Hi vulgo incubi vl'
incubones. a romanis vero faunificarij dicūt̄.
Fauonius. nij. lenis ventus q̄ ⁊ zephyrus d꞉.
Et vocat̄ ſic. q꞉ ei' fauore flores ꝓducūt̄ et ter
ra germinat. Vn̄ Ouidius. Uſqꝫ ſub aduētu
ſpirātis leue fauoni. Jn̄ fauonius. nia niū. et
hoc fauoniū. nij. leue odiū qḋ cito tranſit ⁊ ca
dit ad modū illius vēti. Fauonij etiā dicebā
tur ſpurij. q̄ ex patre incerto ⁊ matre vidua ſūt
geniti. ⁊ hoc ideo quia quedā animalia fauo/
nio ſpiritu hauſto con cipere extimantur.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Fauor.oris.m.t.i.auxiliuꝫ.laus aſſenſus. Jñ fauoroſus.ſa.ſum.i.fauore plenus. Jdē ⁊ fautorius.ria.riū.a fautore.et hic ⁊ hec fauorabilis et hoc le. Jñ fauorabiliter aduer. ⁊ hec fauorabilitas.atis.

Fauſtus.a.ū.id eſt felix.cui fortuna fauet. Jñ aduer.fauſte.feliciter ꝓſpere.et hec fauſtitudo dinis.id eſt felicitas. Et fauſtus ꝯponit̄ infauſtus.a.ū.id eſt infelix.cui fortuna nō fauet ſed ſꝑ eſt aduerſa et ei nō contingit niſi male

Fautor.oris.m.t.i.laudator.cōſenſor in malo.et dr̄ a fauco ues. Jñ fautio onis.i.laus vel conſenſus in malo.ſicut amicicia cōſenſus in bono Qd̄ eīn eſt amicicia inter bonos hoc idē eſt fautio inter malos Jnde fautioſus ſa.ſum. id eſt in malo cōſentiens.

Fauus ui.mel eſt ī cera ſcꝫ briſca. ⁊ dr̄ a fagin grece qd̄ eſt comedere latine.quaſi fagus.quia magis comeditur q̄ꝫ bibitur.

Faux.cis.m.t.dr̄ a phos qd̄ eſt vox.et ſūt fauces anguſte fiſtule gutturis q̄ſi phos.i.voces per quas vocalis ſpūs ab intimo pectore exiliens ſonū vocis emittit. Et dicitur ſic vel a fundendis vocibus.vel qꝛ ꝑ eas famur voces.vl̄ fauces dicūtur a phos qd̄ ē aer.quaſi phos capientes id eſt aerem. Vel dicūtur fauces a fagin qd̄ eſt comedere. ⁊ ſm̄ hoc fauces dicūtur maxille quib⁹ comedim⁹. Et ad ſimilitudinē faucīū dicūtur fauces loca ſtricta et anguſta ſicut eſt aditus viaꝝ inter altos montes. Similiter ad ſimilitudinē faucīū dicūtur fauces oſtia fluuioꝝ.et exitus in mare.qꝛ locus iſte ſolet eſſe ſtrictus et anguſtus ad modū faucīū.l̄ qꝛ ꝑ illū locū aque et naues exeunt ſicut ꝑ fauces voces. Unde. Faux ē faſcꝫ licꝫ reſecat falx fax quoqꝫ lucet

Fax facis.f.t.i.teda.et dr̄ a phos qd̄ eſt lux.q̇a facit lucē. Jnde facula le.id eſt parua fax.

F ante E

Febris morb⁹ quidā.et dr̄ a ferueo.ues.qꝛ facit hoīeꝫ feruere. Vel dr̄ a frigeo es.qꝛ facit hominē frigere. Et deſinit actūs ſingularis in em vel in im. vt febrem vl̄ febrim. et abltūs in e. vel in i.et actūs pluralis in es vel in is. vt febres vel febris.

Februa oꝝ.n.s.plis numeri.i.ſacrificia et purgationes.que olim ſolebāt fieri ꝓ aīabus defunctoꝝ. Jnde februatus ta.tū.i.purgat⁹.ta.tum Et hic februus.brui.i.pluto. Februi etiā dicūtur manes.qꝛ eis fiebāt hmōi purgationes. Et a februus vel febrius dr̄ hic februarius rij.quidā mēſis dictus ſic.q̄i ſacrificatorius vel purgatori⁹.ſiue purgatiu⁹ qꝛ in illo mēſe olim ꝑcipue fiebant februa ꝓ aīabus defunctoꝝ ipi Plutoni.

Felicialis.lis.m.t.quaſi fedialis.i.ſacerdos.ꝑ quē federa fiebant.vel qui bella annūciabat q̇ potius dicebatur ſecularis. Vñ olim feciales dicebantur fediales.qꝛ ꝑ eos federa fiebant.ſicut ꝑ ſeculares bella. Fecialis g⁰. ꝓprie dicebatur ille q̇ legatōne vtebat̄ ꝓ federe ⁊ pace.ſm̄ Hug. Pap.dicit: Feciales dicunt̄ ꝑ q̄s federa ⁊ bella indicebantur.i.ſacerdotes.

Fecinīū:nij.n.s.dr̄ a fex Et dicūtur fecinia minuti acini et dure cutis.qꝛ plus fecis faciantq̄ꝫ alij acini.

Fecula le.dimi.i.parua fex. Fecula etiā dr̄ vua decocta vel pinguis.

Feculent⁹.ta.tū.i.fetidus. ⁊ dr̄ a fece vel fecula vel dr̄ a fece ⁊ lentos qd̄ eſt plenū: Jnde feculentus.ta.tū.i.fece plen⁹ vel fetidus. Jnde hec feculentia.tie.id eſt fetiditas.

Fecundus.da.dū.i.fertilis vl̄ abūdans:quaſi fetūdus.i.fetu vndans vel quaſi fetū dans Jnde fecunditas.tatis. Jtē ꝯponit̄ fecūd⁹.in fecundus.da.dum.i.non fecundus ſterilis.

Fedoſus.ſa.ſum id eſt fedus a.um.

Fedus deris.id eſt pactū vel pax que fit int̄ dimicātes. ⁊ dr̄ a fedus da dum. Fuit eīn olī cōſuetudo ꝙ cum aliquis vellet inire fedus quedam porca ſacrificaretur in hunc modū.maior ex iſta parte. ⁊ minor ex alia.ſiue eſſet imgator.ſiue rex.ſiue alius princeps.tenebant illaꝫ porcam et ipſam ꝑcutiebant.et turpiter occidebant.quaſi dicerent.ſic occidatur ille qui a pace reſilierit.et inde dictū eſt fedus a porca feda. ⁊ turpiter occiſa.cuius mors optabatur ei qui a pace reſiliret. Vel dicitur fedus a fide. Vel dicit̄ ab hirco ⁊ hedo.f.littera addita.vl̄ potius poſita ꝓ.h.que habetur in hoc nomie hircus. ⁊ dr̄ fedus ſic quia hircus et hed⁹ cuꝫ porca imolabantur in federe faciēdo. Et fedus ꝯuenit pacem.ſed federis partes ſunt inducie dicte.quaſi in dies ocij.vel inducta ocia. ⁊ ſcribitur per.oe.dypthongum. Jnuenitur fedus da dum.adiectiuū.i turpis.deformis.ſordidus.et dr̄ a fedo.as. Jñ fede.dius.ſime.aduerbi.et hoc feditas tatis. ⁊ ſcribitur ꝑ.e.ſolam.ꝓducit tn̄ primam. Unde. Sordidus eſt fed⁹. ꝓ pacto dicito fedus.

Fel.lis.dr̄ a follis.eo ꝙ ſit follicul⁹ geſtās humorem qui vocat̄ bilis. Et dr̄ fel tā folliculus q̄ꝫ ille humor. ⁊ ſcribit̄ ꝑ geminū.l.in gtō. Jñ felleus.lea.leū.i.de felle exn̄s.vel amaꝝ.

Felena.ne.f.p.quedā beſtia valde timida. ſcꝫ

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

terna. Et pro eodē inuenit̄ hec feles indeclī.
Vñ Ouid. in. v. meta. Feles ſoror phebi ni/
uea ſaturnia tacta.
Felix. cis. oīs gn̄. i. beatꝰ. fortunatꝰ. diues. Et dr̄
felix ⁊ q̄ dat felicitatē ⁊ q̄ accipit. ⁊ ꝑ qđ dat̄ fe
licitas. vt felix tēpus. felix locus. Jnđ feliciter
adū. ⁊ felicitas. tatis. ⁊ ꝓdu. fe. Vñ Lucanꝰ in
q̄rto. Felix q̄ potuit mundi vitare ruinā. Quo
taceat iā ſcire loco ⁊c.
Femella. le. dimi. i. pua femina.
Femellariꝰ. larij. i. mulierariꝰ feīneis vl' feīneo
opi deditꝰ vl' femineos hn̄s mores vl' volūtati
femine deditꝰ ⁊ obnoxiꝰ q̄ alio nōie dr̄ vxorariꝰ
Femen. inis. n. t. dr̄ a femur. ⁊ ſt̄ ille ꝑtes q̄bꝰ
in eq̄tādo tergis eq̄ꝝ adheremꝰ. Vñ ⁊ pliato
res olim ſub feībꝰ amiſiſſe eq̄s dicebāt̄. Vl' fe
men. inis. ē coxa feīne. Vñ Cant. vij. Et iun/
cture feminū tuoꝝ ſicut monilia. Jn̄ hoc feīale
lis. brache feīaꝝ eo ꝙ tegāt femia. Et hinc dr̄
femen q̄n̄q̄ pinguedo illa q̄ ē in pube mlīeris
⁊ femur q̄ ē in pube viroꝝ. Hec tn̄ ꝓꝓetas ſe/
pe corrūpit̄ apđ autores vtētes p̄dictis voca/
bulis indifferēter.
Femina. ne. f. p. dr̄ o phos qđ ē ignis. q̄ſi igni
ta. q2 vehemētiꝰ viro ardet ⁊ ꝯcupiſcit Vl' dr̄
a fetiditate. q̄ſi fetida. q2 generat fetū. Jn̄ h̄ et
hec femella. le. ⁊ feminella. le. ⁊ feminula. le. oīa
dimi. ⁊ femineꝰ nea. neū. ⁊ feīnus. na. nū. i. res
feīne vl' ꝑtinēs ad feminā Jtē feīa p̄t eē pl'is
nūi ꝓ coxis mlīerū. a femen. inis.
Femor. oris. n. t. pe. cor. ⁊ ſūt femora ab ingui
ne vſq̄ ad genua. dcā a femia. q2 ibi ē diſtin/
ctio eiꝰ ⁊ viri. Vl' femur ē coxa viril' ꝓpe. Jn̄ h̄
femorale. lis. brache viroꝝ eo ꝙ femora tegāt.
Et ſcias ꝙ femur ⁊ genꝰ ⁊ ſtirps dr̄. Factor
Fenerator. oris. q̄ dat ⁊ accipit fenꝰ q̄ſi fenoris
Feneſtra. tre. f. p. dr̄ a phos qđ ē lux. q2 lucē fe
rat. vl' q2 ꝑ eā videamꝰ foris lucē Unde ⁊ fene
ſtra dr̄ q̄i ferēs nos extra. Vl' feneſtra cōponit̄
a phos ⁊ miniſtro. q2 miſtrat lucē domui. Et
ſunt ꝓꝓe feneſtre quibꝰ exterior ꝑs anguſta eſt
ſ3 interior diffuſa. Jn̄ feneſtrella. le. i. pua fene
ſtra. ⁊ feneſtratꝰ. ta. tū.
Feniciū. cij. ē h̄ba fullonū q̄ nigrā facit tinctu/
rā. Vñ Eſa. i. Si fuerint pctā vr̄a q̄ſi feniciū
Feniculū. li. pe. cor. h̄ba q̄dā. ⁊ dr̄ a fenū. q2 tir
ſus huiꝰ herbe ⁊ radices acuūt viſum. Jn̄ ⁊ fe
niculū dr̄ q̄ſi oculoꝝ fenū. vl' dr̄ ſic. q2 hec her/
ba ē calida ⁊ ſicca.
Fenū. ni. n. s. dr̄ a phos qđ ē ignis. q2 facile ig
ne accendit̄. l' eo flāma facile nutrit̄ ⁊ ſcribit̄ ꝑ
oe diphthongū.
Fenus. noris. n. t. i. vſura. ſed vſura ē lucrū de
capitali acceptū. fenꝰ ꝟo lucrū de vſura acceptū
Vl' vſura ē ſine determinato tpe. ſicut q̄ accō/
modat duodecim denarios ꝓ vno denario q̄t/
q̄t mēſibꝰ acceptor voluerit. Fenus ꝟo eſt cum
tpe determiato. ſicut q̄ accōmodat viginti pro
triginta vſq̄ ad mēſem. Vñ fenꝰ vocat̄ auidū
q2 q̄ ſic accōmodat ſꝑ auet vt illđ tp̄s veniat
cito. Vñ Lucanus. Hinc vſura vorax auide
qđ in tpe fenus. Jndifferēter tamē vtimur p̄/
dictis vocabulis. Jn̄ fenereus. rea. reū.
Fera. re. dr̄ oīs beſtia. ⁊ dr̄ a fero fers. eo ꝙ toto
corpe ferat̄. vl' q2 vtat̄ naturali libertate ⁊ deſi/
derio ſuo. ⁊ volūtate ꝓpria ferat̄. fere ſunt etiā
ſi nō ſeuiūt. Beſtie ꝟo a vaſtando dcē ſunt q2
morſu vl' vnguibꝰ ſeuiūt quaſi vaſtie. Jn̄ feri/
nus. na. nū. i. de fera exn̄s.
Feraculus. la. lū. i. aliq̄ꝫtulū ferax.
Feralis. ꝯ. t. ⁊ h̄ le. i. mortalis. lugubris. fune/
bris. ⁊ dr̄ a feron qđ ē mors.
Feratrū. tri. n. s. dr̄ a fera. Et ſt̄ feratra tecta ſil
uaꝝ ſpiſſa.
Ferax. cis. oīs. gn̄. i. fecūdus. abūdās. Jn̄ feraci
ter adū. ⁊ hec feracitas. tatis.
Ferculū. li. n. s. i. miſſoriū. ⁊ dr̄ a fero fers.
Fercula etiā dr̄ mēſa ſuꝑ quā ponūtur fercula
Jtē ferculū etiā dr̄ vaſculū in q̄ portat̄ fercu/
lū. Vñ in Cant. Ferculū fecit Salomon rex
de lignis libani. ſm Hug. Pap. ꝟo dr̄. Fercu
lū diſcus mēſa edētiū. aut vaſculū miſſoriū in
quo epule ferūtur.
Ferētariꝰ. rij. m. s. i. vexillifer l' fundibulus vl'
ſagittariꝰ. q2 ferat arcū. Unde Ambroſiꝰ ſuper
Egeſippū. S3 vt ſolet in ferētarioꝝ plus pl'a
vulnera q̄3 neces inferebātur.
Feretrū. tri. n. s. ē qđdā inſtrumētū cū q̄ por/
tātur corpa mortuoꝝ. ⁊ dr̄ a feron. qđ ē mors
eo ꝙ ferat mortuū. ꝙ āt dr̄ feretrū q̄i ferēs atrū
etymo. ē. Quidā tn̄ volūt deriuari feretrū a fe
ro fers. q2 ferat mortuos. Alij dicūt feretrū di
ci. quia ferat terū. i. mortuū. ſed potius eſt ety
mologia.
Feria. rie. i. ceſſacō ab ope ſuili. ⁊ dr̄ a ferio. ris.
Vñ ⁊ feria dr̄ feſtiuus dies in quo ceſſare debe
mus ab opibus ſeruilibꝰ. in qua ſola res diui
na debet geri. ⁊ dr̄ feria a ferendis victimis ⁊
ſm hoc ſoli feſtiui dies dicūtur ferie ꝓprie in
quibus ſacrificia precipue ſolent fieri. S3 q̄a
qualibet die debemꝰ ceſſare a vicijs. Jnde eſt ꝙ
quilibet dies poteſt dici feria. Scđm ergo cō
ſuetudinē chriſtianorū ſic appellandi ſunt di
es. Dies ſolis p̄ma feria vl' dies dn̄ica. Et di
es lune ſcđa feria. Et dies martis tercia feria.
Et dies Mercurij quarta feria. Et dies Jo/
m .i.

nis quĩta feria. Et dies veneris ſexta feria Et
dies ſaturni ſeptia feria. Et eſt duplex ſenſus.
qꝛ ſcḋo dies ab initio habit᷒ ē ferial᷑. iō dies do
mĩca nūcupaᷣ pma feria. qꝛ pm᷒ dies ē a feria
id eſt a ſabbo qḋ feriale ſolꝫ eē. Dies lune dici
tur ſcḋa feria. qꝛ ſcḋs a feria. i. a ſabbo. ꝛ ſic de
ceteris. Vl᷑ dies dñicus dr̄ pma feria. qꝛ ē p/
mus dies ſeptimane q̄ ē feria. ꝛ ſic de alijs Itꝫ
ferie ſunt qdā ſolēnitates in quib᷒ cauſe tracta
ri nō debent.
Feriat᷒. ta. tū. i. feſtiu᷒. Pṗe qdē dies feria/
ti dicūᷣ qb᷒ res diuīa fit. ꝛ abſtinē etiā oꝫ ho
minē a litib᷒ ꝛ opib᷒ ſuilib᷒.
Ferin᷒. na. nū. ē poſſeſſiuūꝫ. ꝛ dr̄ a fera. Et hec
ferina. ne. i. venatio. Vñ Virgili᷒. Implētur
veteris bacchi pinguiſqꝫ ferine.
Fermētū. ti. i. zima. ꝛ dr̄ a ferueo. ues. qꝛ excre
ſcat. Iñ fermētat᷒ ta. tū. Vñ qdā pais dr̄ fer/
mentat᷒. i. fermēto corruptus. Et quia paꝝ fer
mēti totā maſſam paſte corrūpit. iō qnqꝫ poīᷣ
p pctō. qꝛ etiaꝫ pcm̄ mortale magnā maſſam
btutū mortificat. qꝛ q̄ in vno offendit fact᷒ ē
oīm reus teſte aplo.
Ferocia. cie. f. p. idē eſt qḋ ferocitas ꝛ dr̄ a ferox
Vñ Martial᷑. Pithagorici edocuerūt feroci/
am aī cū tibijs mollire. Et in hymno martirū
Hi p te furias atqꝫ ferocias.
Feron grece latie dr̄ mors.
Feronia. nie. qdā fons vl᷑ pal᷒. ꝛ dr̄ a fero. fers
eo ꝙ ꝯferat vtilitatē bibētib᷒. Et hec ferocinia
nie. dr̄ dea illi᷒ aque vl᷑ fontis.
Ferari᷒ rij. q̄ in ferro opaᷣ. vl᷑ q̄ ferrū equi facit
ꝛ dr̄ a ferrū.
Ferrimiatio ē eiuſdē gl᷑. materiaꝝ ſolidacō ꝛ cō
iūctio. vt ſi cypho argēteo fundus ferreus ap/
ponaᷣ. de h̄ no. in. l. in rē. ff. de rei vēdi.
Ferrifodina. ne. loc᷒ vbi ferrū fodiᷣ.
Ferrugo. ginis. i. ferri rubigo. Itē ferrugo dr̄ q̄
dā color ſil᷑is ferro. ꝛ ē purpure ſubnigre. ꝛfit
in hiſpania. Iñ ferrugine᷒. nea. neū. de ferrugi
ne ex̄ns. ꝛ ferruginoſus. ſa. ſū. i. plen᷒ ferrugine
Ferrū. ri. n. s. ē metallū qḋdā. ꝛ dr̄ a far farris.
qꝛ farra. i. ſemia frugū terre ꝯdit. Iñ ferreus. a
ū. i. de ferro ex̄ns Itē a ferrū dr̄ h̄ ferramētum
ti. i. inſtrum̄tū ferreū. ꝛ accipiᷣ collectiue. ꝛ hoc
ferrū. ri. p ferro equi. qꝛ ex puro fit ferro. Et in
tali ſignificacōe ferrū hꝫ pluralitateꝫ. Et nota
ꝙ purgam̄ta ferri ſunt rubigo ꝛ ſcoria. Itē re
periᷣ hic ferrū. ri. maſ. g. p ppō noīe. qꝛ qlitas
vocis eſſentiā rei nō mutat. pt tñ declinari h̄ fer
rus. ri.
Fertil᷑. lis. ꝯ. t. ꝛ h̄ le. i. abūdās mlta ferēs.
Fertilis ager ē fructuoſus ſcḋo qcūqꝫ ꝯpēdio ē

Fertū. ti. oblatio q̄ altari offerᷣ. ꝛ poſtea a pon
tificib᷒ ſacrificaᷣ. ꝛ dr̄ a fero fers. Itē fertū qn
qꝫ poniᷣ p fartū. vide s̄. fartū.
Feruid᷒ da. dū. i. calid᷒. ꝛ iracūd᷒. Iñ feruide.
adū. ꝛ hec feruiditas. tatiſ.
Ferula. le. f. p. pe. cor. qḋdā gen᷒ herbe. ꝛ palma/
toriū. inde factū. dr̄ ferula. Dic̄ eñ Cornutus
ꝙ ferula ē genus feniculi qḋ creſcit in mōte gar
gano. ꝛ tñ afferᷣ a pegrinis in modū retorti ba
culi. qḋ ē tā calide nature. ꝙ cū auſter flat q̄ ſi/
militer ē calidus fit quidā ꝯflictus ꝛ ꝯfractio
inter herbas illas. ꝛ inde procreaᷣ ignis adeo
magnus ꝙ qnqꝫ cōburiᷣ tota regio. a qua com
buſtione beata Agatha ſiculos ꝛ romanos li/
beraſſe legiᷣ.
Ferularium. rij. loc᷒ vbi ferule abūdāt. ꝛ dr̄ a fe/
rula. Et pro eodē inueniᷣ h̄ feruletū. ti.
Ferueriū. rij. i. caldariū. ꝛ dr̄ a ferueo. es.
Ferus. ri. m. s. dr̄ a fero. fers. Vñ ps. Singla
ris ferus depaſt᷒ ē eā Et hec fera. fere. de q̄ s̄. lo/
co ſuo Et a fera deriuaᷣ ferus. a. ū. i. crudel᷑r. du
rus. aſper. Iñ feritas. i. crudelitas. ꝛ h̄ ꝛ hec et
hoc ferox. cis. i. crudelis imāſuet᷒ Itē a ferox
dr̄ ferocitas. tatiſ. Et hec ferocia. cie. in eodē ſe/
ſu. Et nota ꝙ ferox ē anim᷒. ferus ē leo. Itē fe
rocitas ſepe laudi habeᷣ. Eſt eñ ferocitas mili
tū. ꝛ ferox iuuentus dr̄. Sꝫ feritas diri aī eſt.
Et ferox ꝯponiᷣ h̄ ꝛ hec ꝛ h̄ pferox. c᷑. Et corri
pit fe. Vñ Lucan᷒ in. iiij᷒. Nō ſonipes in bella
nō iret in equor.
Feſcenia. nie. f. p. mlier q̄ expellit faſcina.
Feſcenini. nor. m. g. pl᷑is nūi ſunt carmia q̄ dt
mlier qñ expellit faſcinū. Et he faſcenine. naꝝ.
carmia q̄ mlier dt mouēdo cunas vt ſopiat pue
rū. Et qnqꝫ faſcenine dicūtur laudes. Vñ ha
betur in quodā ſermone. ꝙ angeli aſtātes do/
mino nato in preſepio canebant. Gloria in ex
celſis deo. pro faſceninis quaſi loco faſcenina/
rū. i. tales faſceninas dicebant circa eū vt q̄ſi
dormiret. ſ. Gl᷑a in excelſis deo. ꝛc̄. ꝛ ſic lauda/
bant eum. Itē inueniᷣ feſceninus. a. ū. a feſce/
nino oppido. Vñ Orati᷒ Feſcennina p hūc in
uēta licētia moꝝ. ſm Hug. Pap. etiā dt. Feſce
nina cantica nuptialia q̄ in nuptijs cantātur.
Feſcenin᷒. a. ū. i. nuptialis a feſcenino oppido
quodā cāpanie.
Feſſus. a. ū. dr̄ a findo. dis. q̄ſi fiſſus. i. diuiſ᷒
a ſanitate. nec iā integer ſalute. Et eſt generale
nomē. ad oīa eñ referᷣ. dicim᷒ ſcḋo feſſus aīmo.
feſſus corpe. qḋ magiſ ē ppriū ꝛ feſſus rerū ad
caſum venientiū. q̄ſi inops copiaꝝ. ꝛ ſm hoc
eſt nomen. ſm ſcḋo ꝙ eſt participiū dr̄ a fatiſcor
ſceris.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Feſtialis.ꝯ.t.hꝰ.feſtial᷑.i.ſacerdos ł orator.ꝑ
quē bellū idicit᷑ ꝛ pax cōponit᷑.ꝙ et feſcial᷑ dꝛ.
Feſtiuitacula.le.dimi.i.pua feſtiuitas
Feſtiuus ua.uū.idē ē qꝺ feſtus. Vn̄ ꝑ trāſla/
tióez dꝛ hō feſtiuꝰ.i.letus.comprꝰ.ſuauis.
Jn̄ feſtiue aduer. Et hic ꝛ hec feſtiualis.ꝛ ħ le
Jn̄ feſtiualit᷑ ꝛ hec feſtiualitas tatꝫ.i.ſolēnitas
vel ſuauitas.dulcedo.ornatꝰ.leticia.ꝛ dꝛ feſti
uitas q̄ſi feſtiditas.a feſtis diebꝰ ꝛ ē etymo
Feſtra ſtre.dꝛ a feneſtra ꝑ ſyncopā.i. pua fene
ſtra. Vn̄ Macrobius de ſaturnalibꝰ. Feſtra ꝙ
dē eſt minuſculū oſtiū in ſacrario.

Feſtuca ce.i.ſtips.ſ.minū pondus vel puluis
vel atomꝰ Jn̄ efeſtucare v̄bū iuris.i.abrenū/ciare
Feſtulū li.pe.cor.i.puū feſtū
Feſtū ti.ē illud lignū in ſummitate domus ad
qꝺ oia dirigūtur tigna et in quo ꝯueniūt Jn̄
hoc feſtū ti.ꝑ ſolēnitate. Sicut eni ad feſtū li
gnū tigna domus ꝯueniūt.ſic ad feſtū.i.ad ſo
lēnitatē hoies cōueniūt. Vel feſtū dꝛ a feria.
quaſi feriatū. Jn̄ feſtus ta.tū.vt feſtus dies.ꝛ
ſunt feſti dies tm̄ ocij ꝛ religionis.qꝛ in eis ſo
la res diuina ſit Et nota ꝙ feſti dies dicūt᷑ ex
cōſuetudine.ſed ſolēnes qui ad hoies ꝑtinēt.
vt parētela.vt cū quis defūcti officia expleue/
rit dꝛ ſolēnia preſtitiſſe.

Fetulētus ta.tū.i.plenus fetore. Jnde fetulē
tia tie.i.fetiditas.

Fetura re.i.fetus partus.et dꝛ a fetus a.ū.

Fetus us ui.i.partus natus.filiꝰ mulieris vel
pecoris.ꝛ ꝑprie ad hnc exn̄s in vtero.ſic dictꝰ
qꝛ adhuc in vtero fouet᷑.licet ꝑ iā pro inucia
tur. Vn̄ fetus a.ū.i.plenus. et qn̄qꝫ liberatꝰ
vt iſta mulier eſt feta.i.filio plena vel iā libera
tā. Et ſilr̄ ſi inuciat᷑ feta partu.i.liberata vł
plena.

Fetutina res.i.fetida ꝛ inquinatiſſima ac mu
liebris.ſordida actio.ꝙ ꝑ mulierē fetuꝫ facere
poteſt ſm̄ Pap.

Feudū di.ē beneficiū et beniuola actio tribu
ens gaudiū capiēti.capienſqꝫ tribuēdo in id
qꝺ facit.ꝛ ſua ſpōte parata. Vł feudū ē illꝺ be
neficiū qꝺ ex beniuolētia alicꝰ ita tradit᷑ alicui
vt ꝑprietate rei que in feudū dat᷑ penes dan/
tē remanēte.vſufructū eiuſdē rei ita ad accipi/
entē trāſferat.vt ad eū heredeſqꝫ ſuos maſcłos
et feias ſi de eis noiatim dictū fuerit ꝛ imꝑpe/
tuū ꝑtineat ad hoc vt ipſe ꝛ eiꝰ heredes fidelit᷑
ſeruiāt dn̄o.ſiue illud ſeruitiū noiatim dictuꝫ
fuit a dn̄o quale eē debeat. ſiue indetermiate
ꝓmiſſum ſit. Dicit᷑ aūt feudū a fidelitate vł a
fide.quā vaſallus dn̄o preſtare tenetur. Nec
eni debet aliqua inueſtitura fieri.ei qui fidelita
tē facere recuſat.niſi feudū eo pacto ſit adquiſi
tum.vt de eo fidelitas non preſtet᷑.vt in cōſti/
tutionibꝰ feu.ꝑ q̄s fiunt inueſtit᷑.ꝑ q̄s recipi
tur.ibidem in qui.cau.feu.amit.in ca.ij.§.i.in
vſi.feu.no.

Feudū liū.ſꝫ ſpēꝫ.ē qn̄ cauſa et occaſio homa
gij cepit a dn̄o.vt qui baro dixit alicui paupi
militi ꝙ aliquā rē immobilē ſibi daret ſi ei fa
ceret homagiū et illā dedit.talis res vocatur
feudū legiū.et talis vaſallꝰ homolegius.ꝙ eē

Feudatariꝰ ē ꝙ feudū recipit. /vaſallꝰ dꝛ.

Fex cis.f.t.dꝛ a figo gis.qꝛ ſe mergēdo i fundo
vaſis affigit.vel dꝛ a fedo as.

F ante I

Fiber bri.m.s.ē q̄dda aial qꝺ cū venatores ſe
quūtur ſe caſtrat.et ſibi mētulam findit.vn̄ et
alio noie dꝛ caſtor.qꝛ ipſe ſe caſtrat ſꝫ quoſdā
Jn̄ fibrinꝰ na.nū.ꝛ hoc fibrinū ni.lana illiꝰ
aialis. Jn̄ hec fibrina.ne dꝛ veſtis que tramā
de fibri lana habet

Fibra bre.f.p. idem eſt qꝺ vena.ſꝫ dn̄t qꝛ fi/
bra eſt ipſa chorda.ſ.ipſe folliculus ꝑ queꝫ ſā
guis diſcurrit Vena ipſe ſanguis curſus Vł
fibre iecoris extremitates ſic dicte.qꝛ apꝺ gen
tiles in ſacrificijs ad phebi aras ferebātur ab
ariolis.vt ibi rn̄ſa accipent. Fibre etiā dicunt᷑
vene interiores vel vene iecoris vel viſcera vł
mēbroꝝ iuncture. Jnde fibroſus ſa.ſum.i.ple
nus fibris. Vn̄ in hymno ſcī Johan.bapti.
Vt queant laxis reſonare fibris.

Fibula le.f.p.dꝛ illꝺ ꝙ pectꝰ ifeiaꝝ ornat᷑ ꝛ dꝛ a
fibulim greco.ł fibula dꝛ firmatoriū ꝙ palliū
tenet᷑ in hūeris.ł cingulū in lumb. Jn̄ ħ fibla
riū rij.illꝺ qꝺ appoit᷑ i mātello.ł ꝑ qꝺ immit
tūt᷑ fibule ne diſſipēt mantellū Et potiꝰ ſcri/
bendū ē ꝑ ph.phibula.

Ficarius rij. qui colligit ficus. Jtē ficariꝰ rij.
dꝛ quidā deus ſiluestris.ſ.pan.ł faunus.vł ſa
tyrus.ꝛ dꝛ a ficus Vn̄ Hiere.l.dꝛ. Habita/
bunt dracones cū fatuis ficarijs vbi dꝛ glo.
interliniaris.i.cū hoibus ſiluanis Alij dicūt
ꝙ ficarij dicūtur fauni ꝛ ſatyri qui īter ficꝰ ꝛ ali
as arbores morātur.ꝙ Eſa.xxxiij.onocētauri
et piloſi appellātur.

Ficatū ti.i.iecur ſiue epar ꝛ dꝛ a ficus.

Ficedula le.pe.cor.quedaꝫ auis a ficu dicta.
qꝛ ficus magis edat. Hec eadē ꝛ ficedulēſis di
citur. Quidam tamē dicūt ꝙ ficedulenſes ſꝫ
parui piſces.

Ficetū ti.pe.ꝑ locus vbi creſcūt arbores fici.

Ficoſus ſa.ſū.qn̄ deriuatur a ficus pro morbo
dꝛ tali infirmitate plenꝰ. Ficoſus ſa.ſū.etiā ꝑt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dici a fico arbore. q̄i plenus ill' arborib⁹. Et a
ficu fructu q̄i plen⁹ tali fructu. ſ. ficuū
Ficticius. cia. ciū. ꝛ ficticōſus ſa. ſuz. i. q̄ fingit
vel qđ fingit. Itē ficticij vel ficticōſi ꝓpe ſūt
faſi amici ꝛ ſimulatorij. ſ. qui fingūt facere ſ ali
quid ad ſeruitiū amici ꝛ faciūt vt ei incōmo/
dū preſtēt. Vn̄ et fictō d̄r falſa ꝛ ficta aīcitia
quaſi ficta actio ꝛ ficticij dicūtur ficte agētes.
Fictil'. ꝯ. t. et hoc. le. pe. cor. qđ facile fingi p̄t.
vel qđ iā fictū ē. et d̄r a fingo gis. Vn̄ ꝛ vaſa
terrea fictilia vocātur quaſi ficta ꝛ ꝯpoſita. vt
aliquā formam habeant.
Fictor. oris. m. t. q̄ cōponit vel ordinat aliq̄d
ſicut qui capillos mulierꝝ linit ꝛ ptractat vn/
git ꝛ mitigat. Iū fictori⁹ ria. riū q̄ fingit vl' q̄ fingit
Ficulnea nee. ē pua ficus. ꝛ d̄r a fi
co arbore. Iū hoc ficulnetū ti. locus vbi creſcūt
ficulnee. qđ et hoc ficetū d̄r a fico. Et ficulne⁹
a. ū. de ficulnea exn̄s. vel ad ficulneā ptinens.
qđ et ficcus. cea. ceū. ꝛ ficuln⁹ a. ū. dicit' Ficeus
etiā p̄t deriuari a ficu fructu.
Ficus ci. f. s. ꝓ arbore Vn̄ luc. xiij. Arborē fici
hēbat quidā. Et d̄r a fecūdus eo ꝙ ſit fecūdi/
or ꝛ feratior oībus alijs arboribus. qꝛ bis vel
ter generat fructū in anno. ꝛ vno matureſcēte
alter orit'. Hic ꝛ carica d̄r fruct⁹ ei⁹ vel maſſa
fructuū ei⁹ a copia. Iū hec fic⁹ us. ui. ꝓ fructu
illi⁹ arboris quar. decli. ꝛ deſinit ablatiuus in
vbus. Inuenit' etiā pro quadā infirmitate. ſi
militer fic⁹ cus. q̄rte declina. ſed d̄nt. qꝛ fic⁹ ꝓ
morbo eſt ge. maſ. ſꝫ ficus ꝓ fructu ē ge. fe. Ce/
cilianus tn̄ voluit ꝙ ficus ꝓ morbo ē ſcđe de
cli. Vn̄ Martialis coqu⁹. Cū dixi ficus ri/
des q̄ſi barbara verba Et dici ficos Ceciliane
iubes. Dicemus ficus q̄s ſcimus in arbore na/
ſci Dicem⁹ ficos Ceciliāe tuos Itē verſ⁹. Ar
bore de fico maturas collige fic⁹ Sꝫ tumidos
ficos nullus mihi mittat amicus Inuenit' eē
ficus ci. f. g. ſcđe decli. ꝓ fructu Hieremi. xxiiij.
Et ecce duo calati pleni ficis. Itē Marci. xi.
Nō eni erat tp̄s ficoꝝ Vn̄ Greciſ. Eſt fic⁹ mor
bus eſt ficus fructus et arbor Dicit' hic ficus
pro morbo. ſed ꝓ reliquis hec.
Fidecula le. dimi. i. pua fides.
Fidelia lie. f. p. i. olla dicta a fidel'. qꝛ ſit fidel' i
ſeruādo Vn̄ Perſi⁹ Rn̄det viridi nō cocta fi
delia limo. Fidelia etiaꝫ p̄t eē pl'is numeri et
tūc declinat' hic ꝛ hec fidelis et hoc le. vt i p̄s.
Fidelia oīa mādata eius.
Fideliola le. dimi. i. pua fidelia ſiue olla.
Fidel' ꝯ. t. ꝛ hoc le. i. fidus. et d̄r fidel' ab eo ꝙ
dicit vel ꝓmittit bonū. Vn̄ quidā. Eſt vir in
obſequijs fidus. ſermone fidelis. Iū fideliter
adu̇er. ꝛ hec fidelitas tatis.
Fidelitas ſ̄m Hoſtien. nihil aliud ē niſi iuſiu
randū qđ a vaſallis preſtat' dn̄o
Fides dei. f. q. ē qua veraciter credim⁹ qđ neq̄/
q̄ꝫ videre valemus. ꝛ d̄r a fio fis. Nā credē nō
poſſumus qđ videm⁹. Et ē fides ſi in aīo fiat.
qđ dictū eſt vel ꝓmiſſum l' placitū inter vtroſ
qꝫ quaſi iter duū ꝛ hoieꝫ Vn̄ et Aug'. d̄t ꝙ fi/
des d̄r ex hoc ꝙ fiūt dicta. Et nota ꝙ hic d̄r fi
dis is. ꝓ chorda ꝛ cor. pri. Itē inuenitur hec fi
des dis ꝓ virgine quadā. ꝛ cor. etiā pri. ꝛ hec
fides dei. qđ etiā cor. primā. ſꝫ fido. dis verbū
ꝓdu. primā. Vn̄ orphea. Nulla fidis tāgit q̄
tāgere fidis. Itē Virgo fides fidis ē reſonat fi
dis in citharādo Iūgit amicoꝝ corda fides
fidei. Ponit' etiā fides fidei ꝓ credulitate ꝛ ꝓ
articulo fidei. Vn̄. Credulitaſqꝫ fides articu/
luſqꝫ fides. Et nota ꝙ ſicut dicit Paul⁹ Fides
ē ſb̄a ſperandaꝝ rerū argumētū nō apparētiū
Et appellat' hic fides ſb̄a non qꝛ ſb̄a ſit in ge/
nere ſubſtantie. ſꝫ qꝛ quādā ꝓꝓetatē hꝫ ſb̄e. ſi/
cut eni ſb̄a ē fūdamentū et baſis oim aliorꝫ
entiū. ita fides eſt fundamentū totius ſpūal'
edificij. Et per hunc modū d̄r etiam ꝙ lux eſt
hypoſtaſis coloris. qꝛ in natura lucis omnes
colores fundantur.
Fidei cōmiſſuꝫ ē illud legatū vel relictū qđ cō
mittit fidei heredis alicui dandū ab eo cū te/
ſtator dicit. heres fidei tue cōmitto vt des le/
gata et cōmiſſa. vt hꝫ Azo. i ſū. C. eo. ti. §. ſeq̄
Fideicōmiſſarius ē ille cuius fidei legatū vl'
relictū cōmittitur.
Fideicōmiſſaria hereditatis petitio q̄ cōpetit
ei cui fideiuſſoria hereditas reſtituit' ex ſena/
tuſcōſulto trebelliāo. vt q̄ hꝫ agros cōfines ꝙ
ꝑ ipam diuidātur agri vel fundi.
Fideiuſſor ē qui alienā obligatiōem in ſuā re/
cipit vel ſuſcipit fidē. ꝑncipali nihilomin⁹ ma
nēte obligato vicꝫ qui ſe ꝓ alio obligat vt eo. ſ.
ꝑncipali debitore nō ſatiſfaciēte ipe ſatiſfaciat
Et d̄r q̄ſi iuſſu alterius ponens fidē ſuam. vt
Inſt'. e. t. in ꝑn. et ff. e. l. i. ꝛ ij.
Fideiuſſor i rē ſuā d̄r qui fideiubet ꝓ aliq̄ rei
ea cā qua res futura eſt eius. Verbi gratia.
Dedi procuratorē ad defendendū in cā mea. ꝛ
et fideiuſſi ꝓ eo iudicatū ſolui. hoc caſu fideiuſ
ſor in rē meā dicor. vt l. ſi defunctus: ff. de pcu.
Fideiuſſio ita fit. Si interrogetur fideiuſſor
ſic fide tua iubes ꝙ iſte debeat. Et ille rn̄de/
at fideiubeo. vt Inſt'. e. ti. §. in ſtipulatiōib⁹.
Hodie tn̄ ſ̄m Hoſti. in ſū. eo ti. §. qualit' vul
gares vtūtur hoc mō. es fideiuſſor ꝓ tali ꝓ/
mittis mihi pro eo. et iſte rn̄det ſic vel ꝓmitto

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Fidicē.cinis.pe.cor.m.t.q̄ canit cum fide ſiue
chorda.ꝛ dꝛ a fidis chorda.ꝛ cano is.
Fidicina pe.cor.f.p.cithariſta que cū fide caīt
et dꝛ a fidicen.
Fidicula le.f.p.dꝛ quoddā genus tormenti.ſ.
parua chordula vn̄ ligabātur manus martirꝝ
et dꝛ a fidis chorda. Vn̄ Prudētius in hym.
Ignes et fidicule ſeuiāt.et tūc dꝛ a fides.qꝛ h̄
genere tormēti rei ī eculeo torquebātur vt fi/
des inueniret̄ Idē etiā vngula dꝛ
Fidifragus ga.gū.i.fidē frangens
Fidis.dis.f.g.i.chorda cithare.ꝛ dꝛ a findo.
dis ſm Hug. Vel ſm Pap. Fidis.i.chorda
dicta.qꝛ ſibi fidē ſeruet.ne alteriꝰ ſonos imite
tur.et cor.fi.vide ſup̄ in fides.
Fiducia cie.f.p.dꝛ a fidus. Et ē fiducia ī boīs
rebus et in malis.ſed ſepius in bonis rebus.
Vn̄ fiducial'.ꝯ.t.ꝛ h̄ le. Et fiducialiter aduer.
et hec fiducialitas tatꝫ. Itē a fiducia dꝛ fidu/
ciarius a.um.i.fidus Itē fiducia ē cū res aliq̄
ſumēde pecūie mutue grā vel mācipat̄ vel ī iu
re credit̄.ꝛ hinc fiduciarius dꝛ poſſeſſor vel q̄
rem aliquam fiducialiter accipit.i.in fiducia ꝛ
tutela.
Fidus da.dū.i.fidel' qd̄ ꝛ fiſcus dꝛ.ſed nō eſt
in vſu.et dꝛ a findo dis. Et cōponit̄ bifidus.
da.dū.trifidus da.dū.quadrifidus da.dum.
multifidus da.dū qd̄ ē fiſſū in duas vel tres
vel mltas ptes Itē fidus pt deriuari a fido.is
et tūc dꝛ fidus q̄ fidit ꝛ ī quo quis fidit.et dꝛ
fidus aīcus.fidelis aīcus. Inde fide.diꝰ.ſime.
aduer. Itē fidus ꝯponit̄ infidus.da.dū.i.nō
fidus ꝛ pfidus a.ū.ꝛ pdu.fi. Vn̄ Lucanꝰ. In
fidus p̄mis ducibꝰ dubiuſqꝫ priori Itē infidꝰ
pōt cōponi ab in ꝛ fides.ꝛ tūc cor.fi. Vn̄ vir
gilius ī quodā libello. Infida me celeri facta
tuliſſe mora. Silr̄ dic de pfidus.ꝛ de ꝯſilibꝰ
qd̄ ſi ꝯponat̄ a fidus.pdu.pri.vt pfidꝰ.i.val
de fidus.ſi āt a fides cor.fi. Vn̄ q̄dā Perfidus
eſt neqꝫ.pfidus corde fidelis. Itē. Nō caret il
le fide cui mētis gratia fidi.
Figmē inis.i.figmētū.et hinc hoc figmētū ti.
id ē cōpoſitio ī ictio Vn̄ figmētatꝰ a.ū.i.fictꝰ.
Figulus li.pe.cor.i.ollariꝰ.luti ꝯpoſitor q̄ lu/
tū ꝯfingit ꝛ redigit in aliquā formā.ꝛ dꝛ a fin
Figulina ne.pe.pdu.ē fornax ī quo /go gi.
coquūt figuli vaſa terrea.ſ.ollas.
Figura re.i.forma l' ſilitudo Et ē figura hoīs
forma nature. Item figura grāmatica ē ex eo/
dē vel diuerſo pueniens q̄dā diſpoſitio dictō
onis. Tres aūt ſunt figure.ſ.ſimplex.cōpoſita
et decōpoſita.
Filatiſta.ꝯ.p.dꝛ qui vel que ꝑ mercede filat
Et dicitur a filum li.
Filialis ꝯ.t.pe.pdu.res filij l' filie.vel ptinēs
ad filiū vel filiā. Vn̄ filialiter aduer. Et hec fi/
lialitas tatꝫ.et hec filiatio.onis ī eodē ſenſu.ſ.
ꝓpetas q̄ quis dꝛ filius vel filia.
Filiaſter ſtri.m.s. q̄ filiā hꝫ vxorē.vel potius
p̄uignus. Inde hec filiaſtra.i.p̄uigna
Filiatus ta.tū.pe.pdu.i.curuatus.ꝛ dꝛ a filū
qꝛ filū cito curuatur.
Filica.ce.i.curialis.ꝛ dꝛ a phile qd̄ ē mulier.
Filicariū rij.locus vbi filix abūdat.dꝛ a filix
cis. Filicetū ti.pe.pdu.idez.
Filiceus cea.ceū.de filice exn̄s.vel ad filicē pti
nēs.et dꝛ a filix cis.
Filiolus li.i.puus filius.vel quē de ſacro fōte
leuamꝰ.et dꝛ a filius. Itē a filia dꝛ hec filio la
.i.pua filia.vl' etiā quā de ſacro fonte exhimꝰ.
Filius lij.m.s.dꝛ q̄i famulꝰ a familia. Vn̄ hec
filia lie.et deſinit dtīs ꝛ ablatiuus in abus.
vt filia filiabus ad differētiā maſculini Et di
cūtur filij et filie a familia.qꝛ primi exiſtūt in
ordine naſcentiū Familia enī incipit a pr̄e et
termiatur in tritauo. Sꝫ ſtirps ex lngin q̄ ger/
neris ſanguie vocat̄ Quidā tn̄ dicūt ꝙ filius
dꝛ a philos qd̄ ē amor.qꝛ ſit amor pr̄is l' ma/
tris. Vl' dꝛ a filo generatiōis. Eſt ei filiꝰ filuꝫ
generātiōis ꝓcedēdi ī poſteris.ſed vbi deeſt fi
lius frāgitur filiū generatiōis.nec vltra ꝓcedi
p̄t Scdm vero. Aug. filiꝰ dꝛ qꝛ fit vt ille.i.
vt pater ſꝫ potius ē etymologia qꝫ ꝯpoſicō.ꝛ
ꝯueit ꝓpe filio dei.qꝛ p oīa ſilis ē pr̄i Et no/
ta ꝙ quadriptitus eſt ordo filioꝝ.ſ.vnigenitꝰ
primogenitus.medius ꝛ nouiſſimus Primo
genitus dꝛ an̄ quē nullus. Vnigenitus dicit̄
an̄ quē vel poſt quē nullus ē natus Medius
inter oēs. Nouiſſimus poſt oēs. Idem ē ꝛ mi
mus a monade. Nouiſſimꝰ āt qꝛ nouus Naꝫ
ceteri p̄cedendo antiq̄ores exiſtūt. Itē q̄tuor
modis dicūtur filij.ſ.natura vt filij naturales
Imitatiōe vt iudei cū dicūtur filij Abrae.ip
ſius fidē imitātes ex gentibus Adoptiōe.ꝛ pt
adoptari q̄libet tā maſculus qꝫ fēia.dūmō ſit
minoris etatis pr̄e adoptiuo ita ꝙ filius na/
turalis eius eē poſſit. Doctrina.ſicut apl's ap
pellat eos filios q̄bus euāgeliū p̄dicauit. Itē
dicūtur filij liberi.qꝛ ſicut ſeruus eſt in ptāte
dn̄i.ſic filius ē in ptāte pr̄is. Et inde etiā filio
fit emācipatio vt ſit liber a patre ſicut ſuo ma
numiſſio. Vel dicūt̄ liberi qꝛ ex libero ſint ma
trimonio orti. Nā filij ex libero ꝛ ancilla orti
ſeruilis cōditionis ſt'.ſꝑ enī qui naſcitur dete
riorē parentis ſtatū ſumit.
Filiuſſamilias dꝛ q̄ eſt in ptāte pr̄is l' parent̄

vt accipit̃ in.l.fi.ff.de his q̄ ſui vel alieni iuris
ſunt. filius emācipatus dr̃ q̄ ex ꝑtātē pr̄is eſt.
Filij naturales ſm̄ Azo. in ſum. C. eo. ti. ſunt
multiplices Aliq̄ ſunt naturales et legittimi
vt qui naſcūtur ꝑ legittimū thoꝝ Alij ſꝫ le/
gitimi tm̄ vt adoptiui. Alij naturales tm̄. vt
ex cōcubina vnica ⁊ i domo indubitato affectu
cōiūcta. Alij neqꝫ naturales neqꝫ legitimi vt
qui ex illicito ⁊ damnato coitu nati ſunt
Filij ſpurij dicūtur qui de adulterio ex ſoluta
cū non ſoluto vel ecōuerſo cōcepti ſūt.
Filiuſſaltus dr̃ dd̃ Vñ.ij. Reg. xxi. dicit̃.
Terciū q̄ꝫ bellū fuit inter gob ꝯ philiſteos in
q̄ ꝑcuſſit adeodatus filiuſſaltus polymitariꝰ
bethleemites goliath gethē̄
Filix cis. quedā herba de cuiꝰ cinere fiūt vitra
et dr̃ a filum. qꝛ eius folia q̄ſi fila ſūt. ⁊ cor. pe.
in gt̃o Vñ Virgi. in ij. georgi. Et filicē curuis
inuiſam paſcit aratris
Filtrū tri. n. s. dr̃ a filū. qꝛ ex filis. i. pilis aīali
um fit. Jñ filtratus. ta. tū Filtrū etiā dr̃ quedā
herba venenoſa. Vñ ⁊ ſepe inuenit̃ ꝓ veneno
acutiſſimo poſitum.
Filū li. n. s. dr̃ a filon. vel dr̃ filū quaſi pilum
qꝛ ex pilis aīalium fit
Fimarius rij. dr̃ homo vel equus qui portat fi
mum et dicitur a fimus
Fimbria brie. f. p. dr̃ extremitas veſtis vel fi/
lū qd̄ appendit̃ ad decorē in extremitate veſtꝫ
ſicut fit in ſtolis et manipulis. Itē fimbrie di
cūtur ille ſciſſure vel lingule in tunicis ioclato
rū ⁊ quorūdā nobiliū. q̄ potius diſſolutiōis
ſigna ſꝫ q̄ꝫ nobilitatis. Jñ fimbriatus a. ū. i.
fimbrijs ornatus.
Fimus mi. m. s. i. ſtercus qd̄ ꝑ agros iacit̃. qd̄
vulgo letamē dr̃. qꝛ ſuo nutrimēto leta facit ar
ua et reddit pīguia. et cor. pri. Vñ quidā Fe/
tat vbiqꝫ fimus vicioſi corꝑe fimus.
Finis nis. incerti ge. i. terminus. et dr̃ a funꝫ
qꝛ agroꝝ fines funicul' ſunt diuiſi. Unde ꝓ/
pheta. Funes ceciderūt mihi in p̄clariſ Mē
ſuraꝝ eni linee in terraꝝ partitione tēduntur.
vel dimēſiōis eq̄tas teneat̃ Et nota ꝙ finis dr̃
terminus. cōſummatio. mors patria. Vñ. Eſt
finis patria mors cōſummatio meta Jñ hic ⁊
hec finalis et hoc le. Jñ finaliter Et ē finis cō
ſummans. et ē finis conſumēs. Vñ Finis cō
ſumens. et cōſummatio finis Jn eo ꝙ cōſum
mat ſiue ꝑficit hꝫ nomē marꝫ. ſeu hꝫ ad ſe mo/
dū maris Jn eo ꝙ ꝯſumit hꝫ ſe ad modū feīe
Vñ cōuenieñter ē incerti ge. i. maſ. vel fe.
Finitimꝰ ma. mū. i. ꝓpinquus. vicinus.
Finitꝰ ta. tū. dr̃ a finio nis. Jñ finitiuus a. ū.
qd̄ finit vel finitur. ⁊ ꝯponit̃ infinitus. ta. tū.
.i. nō finitus. ſ. cꝰ mēſura nō habet finē. Et infi
nitiuus ua. uū. i. nō finitiuꝰ. et hic q̄dā modꝰ
verbi dicitur infinitiuꝰ
Firmaculū li. pe. cor. vel firmatoriū eſt illud q̄
aliquid firmatur.
Firmamentū ti. n. s. dr̃ eo ꝙ nō ſit inualiduꝫ.
neqꝫ remiſſum. l' celū i q̄ ſidera ſunt. ⁊ dr̃ a fir
mo mas. eo ꝙ firmū ſit nec caſui ſubiacēs
Firmus ma. mū. i. valēs. ſꝫ firmus ex natura
valēs vero ex p̄ncipiis viribus. vt athleta. et
dr̃ a formō qd̄ ē calor q̄ſi cū calore. ⁊ cōꝑatur
Jñ firme mius ſime. aduer. et etiā firmiter dr̃
Et hec firmitas tis. et hec firmitudo. dinis. q̄
aliquid firmatur
Fiſcella le. f. p. dimi. i. ꝑua fiſcina. Et hic fiſcel
lus li. i. mollis caſei appetitor.
Fiſcina ne. f. p. i. vas vel corbulꝰ ex iuncis vel
vimine factus. in que fit caſeꝰ. ⁊ cor. pe. Unde
Virgili. Nūc facilis rubea ꝯtexitur fiſcina vir
ga. Jñ fiſcinula le. pe. cor. dimi. i. parua fiſcia
Fiſcus ſci. m. s. i. ſaccus vel burſa regꝫ vbi pu/
blicus cenſus reponit̃. Vel ē ſaccus regius in
quē reducūtur l' cui applicātur bona bānitoꝝ
vel ꝓſcriptoꝝ. ita accipit̃. ff. locati. l. ſꝫ ades. §
fiſcus. Ponit̃ tm̄ q̄nq̄ꝫ pro quolibet ſacco Jñ
hic ⁊ hec fiſcalis ⁊ hꝫ le. ⁊ hoc fiſcale lis. i. reddi
tus regal'. Dia eni publica dona dicūtur fiſca
lia. Et vt dr̃ Augꝰ ꝯ auaros. Qd̄ nō accipit
xp̄us accipit fiſcus. Itē fiſcus etiā ē pellis in
qua teſticuli ſunt.
Fiſſilis li. ꝯ. t. et hoc le. quod facile findi l' frā/
gi pōt. ⁊ cor. pe.
Fiſſus ſa. ſuꝫ. i. diuiſus vel ſciſſus. ⁊ dr̃ a fin/
do dis. Jñ hec fiſſura. re. i. ſciſſura. ⁊ ſcribit̃ ꝑ
geminū s. ſed fiſus. ſa. ſū. a fido dis ꝑ vnum.
Vñ. A fido fiſū ſed findo dat tibi fiſſum
Fiſtula. le. fe. p. eſt inſtrumētū ad canendū ex/
canulis ꝯpactū. ⁊ dr̃ a phos qd̄ eſt vox ⁊ ſto/
lon qd̄ eſt miſſio qꝛ vocē vl' aerē emittit. Vñ
q̄dā. Fiſtula dulce caīt volucrē dū decipit au/
ceps Jñ ⁊ fiſtula dr̃ aq̄ductꝰ ⁊ meatꝰ qꝛ aquā
fundat ⁊ emittat ſicut fiſtula inſtrumētuꝫ vo
ces. Fiſtula etiā dr̃ quedā infirmitas. Jñ fiſtu
latus. ta. tū. ⁊ fiſtuloſus ſa. ſum. qui illā patit̃
infirmitatē. Vñ. Fiſtula dulce canit. ē morbꝰ
fiſtula durus. Fiſtula etiā dr̃ aroma ſiue ar/
buſtula breuis aromatica q̄ ⁊ caſſia dr̃. Unde
Cantico. iiij. Fiſtula ⁊ cinamomū cū vniuerſ
Fixula. le. f. p. i. phibula q̄ ad. lignis libāi
firmandū palliū infigitur.
Fixus. a. um. i. ſtabilis firmus ⁊ dr̃ a figo. is.
Jnuenitur etiaꝫ fiſſus. ſa. ſum. a fundo: dēm

Vn̄. A figoꝛ fixus a findoꝛ ſit tibi fiſſus

F ante L

Flabellū. li. muſcariū. ſcʒ cum q̄ muſcas abigi mus ⁊ flatū facimus. ⁊ dr̄ a flabrū:
Flabꝝ. bꝛi. i vētus vel flatus vēti. ⁊ dr̄ a flo
Flactus. cta. ctū. i. marcidus. ⁊ dr̄ a flacteo.
Flagitiū. rij. n. s. i. dedecus. pctm̄ ⁊ dr̄ a flagito tas. Jn̄ flagitioſus. ſa. ſuʒ. i. vitioſus libidino ſus turpis. crimioſus ſic dictus. q2 frequēter. flagitet. ⁊ appetat libidinē vel noceat ſibi. Jn̄ flagitioſe. ſius. ſime adver. ⁊ hec flāgitioſitas.
Flagrū. gri. n. s. dr̄ a flo as ⁊ inde hoc /tatis flagellū. li. dimi. Et ſunt flagra vel flagella ꝼ gule vl̄ poti⁹ ſumme ptes virgarū. q2 cu flatu et crepitu i corpe ſonāt. Vel ſumme ptes arbo/ rū dicūt flagella. q2 crebros vētoꝝ flat⁹ ſuſti/ nēt. Eadē rōne dicūt̄ a flagra Jtē q2 flagrum pcutit ⁊ vrit dr̄ flagꝝ qn̄qʒ ꝟberatio qn̄ʒ ardoꝛ
Flāma dr̄ radius flatus ignis. vel fumus ar/ dens ⁊ dr̄ a flo. as. q2 flatu excitatur.
Jn̄ flammula. i. pua flamma.
Flamē. inis. m. t. dr̄. ſacerdos iouis. ⁊ dr̄ a fi/ lū quaſi filamē q2 reliq̄as a collo p fila pēden tes poꝛtet. Vł io dr̄ a filo. quicū qʒ erit ſacer/ dos i ſignū ſacerdotij deferebat almutiū. ſed in gruēte caloꝛe cū ex caloꝛis nimietate nō poſſet id deferre ligabat ſibi capillos q̄dā filo. vł floc culū lane filo i vertice ligatū deferebat i ſignuʒ ſacerdotij. Sed flamē a flo. as. neu. g. i. flatus ſpiramē vel vētus. Vn̄ hoc flamē flatus. h flamen preſbiteratus. Dū cantat flamē rn̄det fi lius amē.
Flameū. mei. n. s. eſt vitta ſiue inſula nuptiaꝝ tenuis et rubea. qua vtebātur nubētes ad deſi gnadū pudoꝛis leſionē. opientes vultū cū ea Vn̄ Lucanus in ij. Lutea dimiſſos velarūt flamea vultus. Jn̄ flameolū. i. paruū flameū Vn̄ Prudenti⁹ in ſychomachia Flameolum ſtrophiū diadema monile
Flameus mei. m. s. i. p2eminiſter ſacroꝝ.
Flamita te. i. ſacerdotiſſa. et dicit̄ a flamē.
Flaminia idē. vel eſt filia ſacerdotis.
Flamineū nei. n. s. i. ſacerdotiū vł officiū flamiſ
Flāmiger rā. rū. pe. coꝛ. i. gerēs flammam
Flandria drie. pe. coꝛ. quedā ꝓuincia vł comi/ tatus Jnde hic et hec flādriēſis. natus vł nata de illa ꝓuincia vel illo comitatu.
Flatus us. ui. i. ventus ſpūs vel aer.
Flatilis lis. pe. coꝛ. ↄ. t. et hoc le. i. facił ad flā/ dū. Jn̄ flatiliter aduer. et hec flatilitas.
Flauus. ua. uū. i. albus vel rube⁹. ⁊ dr̄ a flaueo hes. ſed ꝓpe flauus ē. q̄ vulgo dr̄ blundus

Flaui etiā dicti ſunt anglici teutōici ⁊ flādri/ enſes. Jtē flaua eſt arena. Flaua eſt ſpica cū eſt matura. Jn̄ flaue ius. ſime. aduer. ⁊ h flauedo inis. Et vt dicit Grecil. Flauus ē crinis ſʒ ful uū metallū. Vn̄ Dic apte flauū crinē fuluūqʒ /metallū.
Fleuus ua. uū. i. vanus.
Flexibilis lis. ↄ. t. ⁊ hoc le. qd̄ facile flectit̄ vel flecti pōt. Jn̄ flexibilit̄ aduer. ⁊ hec flexibilitas
Flexuoſus ſa. ſū. i plenus flexu. nō /tatis. rect⁹. vł q̇ nō cedit recta via. Jn̄ flexuoſitas tatſ
Floccus ci. m. s. i. pua maſſa lane vel niuis. et dr̄ a flo. as. q2 leui flatu impellitur huc ⁊ illuc. Jn̄ flocculus li. dimi. i. puus floccus.
Flora re. f. p. eſt dea floꝛum.
Floꝛalis lis. ↄ. t. ⁊ hoc le. qd̄ ptinet ad floꝛam deā. ⁊ dr̄ a floꝛare. Et pł'aliter floꝛalia. liū. vł flo ralioꝝ. feſta floꝛe q̄ ab antiq̄s celebrabāt̄. Jteʒ inuenit̄ h ⁊ hec floꝛalis ⁊ hoc le. quod pertinet ad floꝛes. Et tūc dr̄ a flos Vn̄ ⁊ floꝛalia dicū /tur tpa floꝝ.
Floꝛariū rij. locus vbi floꝛes creſcūt vel vbi reponūtur
Floꝛetū ti. vbi floꝛes abundāt
Floꝛulentus ta tū. i. plenus floꝛib⁹. ⁊ dr̄ a flos et lentos qd̄ ſigt plenitudinē Floꝛulenti ſunt cāpi et prata Sʒ floꝛide ſunt arboꝛes ⁊ herbe.
Flos oꝛis. m. t. dr̄ a fluo is. q̄i fluos. ⁊ floꝛes q̄ ſi fluoꝛes. q2 cito fluāt Jn̄ floꝛeus rea. reū. de floꝛibus totus exn̄s. vel floꝛibus plen⁹ vel p creandis floꝛibus aptus.
Floſculus li. i. paruus flos. ⁊ coꝛ. pe.
Flucticulus. i. paruus fluctus ⁊ coꝛ. pe.
Fluctiuagus a. ū. pe. coꝛ. i. vagans p fluctus.
Fluidus da. dū. i. madidus vel currēs Jn̄ flui ditas. i. madiditas decurſio.
Flumē inis. n. t. eſt aqua decurrēs. Sʒ fluui⁹ ipſe aq̄ decurſus dr̄. et a flumē flumine⁹ a. um.
Fluoꝛ oꝛis m. t. i. decurſio vel madiditas.
Fruſtrū ſtri. i. aqua vł vnda criſpās ⁊ dr̄ a fluo is Pꝛope fluſtra ſunt moꝛis motus ſine tēpe ſtate fluctuantis Vn̄ q̇dā. Vaſtabāt in fluſtrſ ac ſi diceret. Jn ſalo ⁊ in criſpātibus aquis.
Fluuid⁹. da. dū. idē eſt qd̄ fluidus Vn̄ Luca nus. Traxit iners telū fluidū cōtagia peſtis.
Fluuiolus li. dimi. i. puus fluuius.
Fluuius uij. m. s. eſt ipſe aq̄ decurſus Jn̄ flu/ uioſus ſa. ſum. ⁊ hic ⁊ hec fluuialis ⁊ hoc le.

F ante O

Foca ꝓpriū nomē ceſaris vel foca dr̄ poꝛcus vel piſcis marinus.
Focacius cia ciū. a focus dr̄. et dr̄ panis foca/ cius in cinere coct⁹. Jdē et ſubcineritius dr̄.
Focaria dr̄ coq̇naria a foco. Vn̄. i. Reg' viij.

Filias q̄z veſtras faciet ſibi vnguētarias ⁊ fo
carias. Itē focaria dr̄ cōcubina.
Focaris ꝯ.t.et hoc re ē aliquid hn̄s in ſe ignē
virtualiter ⁊ dr̄ a focus Vn̄ focarē petrā vulgꝰ
vocat.q̄ ferro ꝑcuſſa ſcintillā emittit.
Focariū ry.locus in quo fit ignis.
Focus ci.dr̄ a phos quod ē ignis.⁊ colo.is l'
a foueo ues.q2 fouet ignē Ignis etiā ē ipſa flā
ma.⁊ quicquid ignē fouet focus vocat̄.ſiue ſit
ara.ſiue ſit illud in quo ignis fouet̄.ſicut locꝰ i
quo ignis fit in domibꝰ.ponit̄ tn̄ qn̄q3 ꝓ igne
Ini foculus li.i.paruus focus
Fodine.dicūt̄ loca vel fouee vbi aliq̄d fodit̄.
Diſ.xxi.cleros
Foliobalſamū.mi.n.s.dr̄ foliū balſami.vl' li
quor manans de certis folijs illꝰ.⁊ dr̄ a foliū
et balſamus Vn̄ in Greciſ.dr̄.Balſamꝰ ē ar
bor foliū folibalſama reddit Et ſm hoc dicen
dum ē folibalſamū.ita ꝙ nō ē o tercia ſyllaba
ſed bal.ſed pōt diciꝙ ibi eſt ſyncopa
Foliū lij.n.s dr̄ a foueo ues.q2 fouet florē qn̄
ꝓus ꝓrūpit.vel dr̄ a fluo is.q2 facile fluit. Et
inde foliū dr̄ quedā herba.q2 ſine radice vlla
innatet huc et illuc. Et dicūt ꝙ ꝓcedat de fon
tibus paradiſi.⁊ colligit̄ in littoribus Indie⁊
inde cōficit̄ precioſū vnguētū qd̄ vocat̄ folia
tum. Itē folia dicūt̄ librorꝫ ꝓpter ſilitudinē⁊
foliorꝫ arborꝫ.vel q2 ex follibꝰ.i.ex pellibꝰ fiūt
quorꝫ ꝑtes pagine dicūt̄.q2 ſibijnuicē cōpigā
tur.i.cōiungātur. Itē a foliū dr̄ foliatꝰ ta.tū⁊
id ē hn̄s folia.l' abūdans folijs.vl' curuatus.
Itē foliū ꝯpoit̄ triūfoliū.q̄nq3 foliū.⁊ cor.fo.
Vn̄ Alexāder Pāpinꝰ ē foliū vitis ramuſculꝰ
Follicia cie.vel follentia tie. /huius.
id eſt vanitas ſupbia.ſtulticia
Folliculus li.i.ꝑuus follis. Folliculꝰ etiā eſt
theca frumēti in qua granū ſeruatur interius.
Hic ſup ſpicā vallo inſtructa munimē ꝑtetē/
dit ne auiū minorꝫ morſibus ſpica ſuis fructi
bus exuat̄.vel veſtigijs ꝑterat̄ Et vbicūq3 ali
quid ita ꝯtinet̄.pt etiā dici folliculus.
Follis li.m.t.mantibrū fabri.⁊ dr̄ foll' quaſi
fouis a fouendo.q2 fouet ignē flādo. Et quia
folles inflantur q̄i q̄nadā re inani.inde ē ꝙ fol
lis dicit̄ ſtultus.ſupbus.vanus inflatus.
Fomen inis.n.t.i.nutrimentū.eſca q̄ fouet.⁊
dicitur a foueo es.
Fomentū ti.n.s.i.nutrimentū eſca.
Fomes itis.m.t.idē eſt qd̄ fomē vel fomētū
ſc3 nutrimētū eſca q̄ fouet Fomites etiā dicū/
tur ſcintille q̄ ꝓſiliūt ex ferro cadēte.ſicut aſtu
le que cadūt ex aſſeribꝰ cū dolant̄ Item fomes
dr̄ radix ſm Pa. Vn̄ pctm̄ origiāle dr̄ fomes

Fonaſgū vel fonaſgo idecli.dr̄ quedā potio⁊
dr̄ a phonos qd̄ ē ſonus.⁊ ge qd̄ eſt terra.⁊ dr̄
ſic q2 creat vocē. Nā terra creat oīa qua potiōe
vtebātur poete cū recitare habebāt
Fōs fōtis m.t.dr̄ q̄i aq̄ fundēs.⁊ dr̄ a fundo
eo ꝙ aquā ex ſe effūdat Eſt ei origo naſcētiū aq̄
Fontana.ne.idē eſt qd̄ fons.
Fōtanꝰ.a.ū.i.iuxta fontē hitās l' ad eū ꝑtinēs
Fonticulus li.dimi.i.paruus fons.
Fontoſus ſa.ſū.i.plenus et abūdās fontibus
Forago ginis.dr̄ illud filū alterꝰ coloris qd̄
mulier ponit in capite l' in fine vel in latere te/
le ad diſtinctionē vl' ornatū faciendū.
Foramē acus de quo Math.xix. Facilius ē ca
melū ꝑ foramē acus tranſire.⁊c.ſic exponit̄ in
hiſtorijs. Quidā dicūt in hieruſalē fuiſſe por
tā que dicebat̄ acus.ad quā cū veniebāt came
li ꝓ ꝯpendio vie.cū oneribus ſuis nō poterāt
ꝑtrāſire vel ſubire eā exoneratit.ergo trāſibāt.
et iterū receptis oneribus minabātur. Scdm̄
hoc ḡ ſilitudo vocat̄.non impoſſibilitas. O/
portet eni auarū amorē opū dimittere.ſi vult
ad vitā ingredi eternā Itē alia expoſitio Fa/
cilius ſigt̄ hic minꝰ poſitiuo ſui cōtrarij.i.mi/
nus difficile q2 minus impoſſibile Pōt ei deꝰ
facere vt camelus ꝑ foramē acus trāſeat nullo
obſtante ꝑiculo. Auarū vero qui hic noīe diui
tis intelligit̄ ponere in gl'a ſi poteſt dei potētia
non pōt de iuſticia. Foramē etiā dr̄ ꝑſpicui/
tas alicuius rei groſſe.ſ.ligni.
Foraneus dr̄ qui forū tenet vel de foro venit
iij.q.vij.peregrina.
Forceps picis.m.t.eſt inſtrumētū fabrile cū
quo tenet̄ ferrū ad fabricādū.licet antiqui po
ſuerūt hoc nomē in fe.ge. Vn̄ Nenius. Si/
gnare oportet frontem calida forcipe. Et dici
tur a ferrū et capio.quaſi ferriceps.eo ꝙ ferrū
candens capiat et teneat Vel dicitur forceps
quaſi formiceps.quia cum eo aliquid formū
capimus et tenemus. Nam formum eſt cali/
dum. Item ferrum componitur cum filo ⁊ di
citur hic forfex.cis.qua inciditur filum.qua/
ſi ferrum filo.ideſt aptatum ad fila inciden/
da Vel componitur a foris et capio.quia ca/
piat quod foris eſt in veſte vel in panno. Et
ſm hoc ꝓprie eſt fullonum Itē componitur
ferrum cum pilo.et dicitur hec forpex cis.qua
inciditur pilus.ſ.ferrū pilorꝫ ſc3 aptatum ad
pilos incidendos. Et ab iſtis tribus nomini/
bus deſcendunt tria diminutiua.ſc3 hec forci
cula.hec forficula.et hec forpicula. Vn̄. Forfi
ce fila.pilū cape forpice forcipe ferrum. Item
Fex eſt filorum.ceps ferri.pex q3 pilorū Fex

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dit filū.c.ferrū.p.qꝫ capillū. Uel ſic. F reſecat filum.p pilū.ceps quoqꝫ ferrum.

Foꝛculus li.pe.coꝛ.deus qui preeſt foꝛibus vt eas cuſtodiat.⁊ dꝛ a foꝛes.riū.

Foꝛēſis ſis.cō.t.⁊ hoc ſe.i.in foro vel in foꝛis manēs ⁊ habitās. Uñ Oꝛatius. Ac velut innati triuijs pene.qꝫ foꝛenſes.

Foꝛes rium.f.g.pluraliter.i.poꝛte.⁊ dicitur a foꝛis vel foꝛas.qꝛ foꝛis ponūtur ⁊ foꝛis apiūtur ⁊ voluuntur. In ſingulari tñ inuenitur genitiuꝰ foꝛis.actūs foꝛē.abltūs foꝛe.

Foꝛica ce.f.p.i.cloaca ad quam publica ciuitatis ſtercoꝛa confluūt et ꝓijciuntur Nā latie dicuntur a latendo ſcꝫ cloace priuate.que ī domibus latent. Foꝛica etiam dicuntur foſſa extra poꝛtā ad quam confluunt immūdicie.⁊ dicitur ſic.quia foꝛis eſt. Si vero eſt intra poꝛtā dicitur latrina. Item foꝛica dꝛ quicq̄d immūdum foꝛas iacitur.

Foꝛeſta eſt locus vbi fere inhabitāt vel includūtur.⁊ vbi q̄s habet vſum venādi.ſm Bernar.de dona.cū dilectus.in glo.i.

Foꝛinſecus ca.cū.i.extraneus de foꝛis veniēs vel exiſtens. Et ponitur foꝛinſecus quandoqꝫ aduer.ſic ⁊ intrinſecus ⁊ extrinſecꝰ ⁊ coꝛ.pe.

Foꝛma me.f.p.i.pulcritudo.pulcra diſpoſitō et dicitur a foꝛmon quod eſt caloꝛ.ꝓpe enī caloꝛ ſanguinem mouet ⁊ ſanguis pulcritudinem. Inde foꝛmoſus ſa.ſum.i.pulcer cui caloꝛ ſanguinis ex ruboꝛe pulcritudinē creat. Iñ foꝛmoſe ſius.ſime.⁊ hec foꝛmoſitas tatis. Itē a foꝛma ꝑ compoſitōem bifoꝛmis.trifoꝛmis cōfoꝛmis.defoꝛmis.diffoꝛmis.īfoꝛmis. vnifoꝛmis.multifoꝛmis.a quibus aduerbia qualitatis ⁊ noia ꝓprietatis ī tas vt bifoꝛmit.tas. cōfoꝛmiter.tas.defoꝛmiter.tas.⁊c̄.

Foꝛmella dꝛ paruꝰ caſeꝰ. Uñ mgr̄ ī hiſtoꝛijs ſic exponit illō qō ſcribit.i. Reg̃.xvij. Decem foꝛmellas caſei.i.decē caſeos ꝑuos ⁊ recētes. Uñ Alex.neqꝫ. Caſeꝰ exiguꝰ dat qō foꝛmella figurat. Itē foꝛmella.le.⁊ foꝛmula diminutiua ſunt a foꝛma ⁊ ſtꝫ ꝓꝑe īſtrumēta alutarioꝝ q̄bꝰ foꝛmāt ſubtalares.

Foꝛmica dꝛ a fero qō ē poꝛto ⁊ mica eo ꝙ ferat micas ānone. Uñ Ouidiꝰ. Grāde opus exiguo foꝛmicas oꝛe gerētes Iñ foꝛmicinus na.nū.⁊ foꝛmiceus cea.ceū.et hoc foꝛmicariū.rij.locus foꝛmicarum quod ⁊ foꝛmiceū dꝛ. Et dic̄ quidā ſapiens Exēplum ꝓbet nobis foꝛmica laboꝛis. De qua dt Iſidorus etymologiarū duodecimo. Foꝛmice ſollertia multa. Prouidet enim ſibi in futurum et ꝑparat eſtate qō comedat ī hyeme. In meſſe aūt colligit triticū. Oꝛdeū non tangit. Dū pluit eī ſuper frumentum totum eijcit.

Foꝛmicales liū.m.g.pl'alit.i.foꝛcipes fabroꝝ. qꝛ phoꝛma.i.calida de foꝛnace extrahunt.

Foꝛmicoleon.ontis.m.t.ē aīal paruū foꝛmicꝭ ſatis infeſtū.qō ſe in puluere abſcōdit ⁊ foꝛmicas frumētum geſtātes interficit. ⁊ dꝛ a foꝛmica ⁊ leon qō eſt leo.q̄i foꝛmicaꝝ leo.l'certe foꝛmica parit ⁊ leo.ꝑinde āt foꝛmica ⁊ leo vocat̄. qꝛ alijs aīalibꝰ vt foꝛmica ē foꝛmicꝭ āt vt leo ē

Foꝛmicula le.dimi.i.ꝑua foꝛmica

Foꝛmido dinis.f.t.i.pauoꝛ l'metꝰ l'timoꝛ.ſed dr̄n̄t.qꝛ foꝛmido obijcit ocul' vel aīo ſine habita rōe.⁊ maxie ꝑuulis. Sꝫ pauoꝛ cū timiditate aī ſubita ē ꝯturbās oculos q̄n tñ ſoluitur rōe l' tpe nō ꝯſtat. Metus eſt interioꝛ motꝰ aī ſubitus ſiue coꝛdis factꝰ ex aliqua triſti recoꝛdatōe. Sꝫ timoꝛ ē accidēs doloꝛ mētis extrinſecus ex aliqua occaſione accītī. Itē foꝛmidines etiā dicūtur penne ſagitte alligate q̄bꝰ venatoꝛes ceruos capiūt.

Foꝛmidolus la.lū.pe.coꝛ.qui hꝫ foꝛmidinē. Iñ foꝛmidoloſus ſa.ſū.ī eodē ſenſu Ponit̄ tñ īꝓpꝛe ꝓ eo q̄ infert foꝛmidinē. vñ Saluſtiꝰ. Nō aliena ſꝛꝰ ſꝑ ē foꝛmidoloſa his.i.inferēs foꝛmidinē. Iñ foꝛmidoloſe ſiꝰ.ſime. aduer.et foꝛmidoloſitas tatꝭ.

Foꝛmidus da.dū.pe. coꝛ.i.calidus ⁊ dꝛ a foꝛnus

Foꝛmon.i.caloꝛ vel ignis. Iñ foꝛmꝰ.a.ū.dixerūt antiq̄ calidꝰ ⁊ feruens.⁊ hꝫ foꝛmū.i.calida materia ferri.ſicut extrahitur ab igne.

Foꝛnax cis.dꝛ a phos qō ē ignis q̄i phos vrna.vl' q̄ſi phos vrgēs. Itē foꝛnax cis.dicebat̄ q̄dā dea apō gētiles. Iñ hec foꝛnacl'a.le.dimi. ⁊ hꝫ foꝛnacalū.lij.vl' foꝛnacale lis. Et dicunt̄ foꝛnacalia feſta illiꝰ dee apō antiq̄s. Foꝛnacalia et̄ dicūt̄ q̄dā īſtr̄m̄ta ad opꝰ foꝛnacꝭ aptata

Foꝛnicatio onis.f.t.eſt cuiuſlibet illiciti coitꝰ genꝰ q̄ fit extra vxoꝛē legitimā.ſpecial'r in vſu viduaꝝ meretricū vel cōcubinaꝝ

Foꝛnix cis.m.t.dꝛ arcꝰ triūphal' iuxta ſupbiā gētiliū in ſignū victoꝛie erectꝰ. Et ſic dꝛ ī hiſtorijs ſuper.i. Reg̃.xv. Fiebat de mixtis vl' palmis vl' oliuis. Et ſic dicūt ibi depīgebat̄ ſeries belli ⁊ gl'a triūphi.⁊ dicebat̄ foꝛnix q̄i foꝛis nitēs.i.apparēs.qꝛ in loco eminēte fiebat.vt ab oibꝰ poſſꝫ videri.⁊ coꝛ.pe.in obliq̄s. vñ Uirgiliꝰ enei.v. Menia ꝯſpicio atqꝫ aduerſo foꝛnice poꝛtas. Uel foꝛnix dꝛ arcꝰ lapideꝰ.⁊ dꝛ a foꝛnax.qꝛ de coctura foꝛnacꝭ extruit̄. vel qꝛ curuatꝰ vl' arcuatꝰ ſit vt foꝛnax. Et qꝛ meretrices ſolent meretricari in hmōi foꝛnicibꝰ.ideo etiā foꝛnix dicitur lupanar.ſcilicꝫ domꝰ meretricū Unde Iuuenalis. Lenonū pueri quicūqꝫ in

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

fornice nati. Item grecilm⁹ Fornix lenonis lo
cus eſt pariter meretricis. Aſt arc⁹ muri dr ex/
terior. Itẽ. Eſt arc⁹ fornix ſʒ fornax ſaxa purit.
Fors.f.g.i.euent⁹ rex.ꝛ dr a foros Uñ ſepe in
uenit poſitũ aduerbialiter ꝓ aduerbio euent⁹
nec habet hoc nomen niſi iſtas duas voces no
miatiuo hec fors.ablt͡io ab hac forte.
Fortis tis.ↄ.t.ꝛ hoc te.ſcḿ Rabanũ dr a fero
fers.eo ꝙ fortiter ferat aduerſa.ꝛ quecũqʒ acci/
dũt. Scḋm vero Iſidorũ a ferro qr durus ſit
ad flectendũ nec molliat. Et eſt fortis ad peri
cula.inuictꝰ a labores. Qḋ aũt dr fortis q̄ſi
phos vel phormõ tenens.etymo.eſt. Iñ forti/
ter tius.ſime.aduerb. Et hec fortitudo dinis.
vna de quatuor cardinalib⁹ virtutib⁹ Et ẽ for
titudo mentis que aduerſa equanimiter tole/
rat licet q̄nqʒ dicatur corporis. Et deſcribit ſic
Fortitudo eſt piculoꝝ ↄſiderata ſuſceptio ꝛ la
boꝝ diuturna ꝑpeſſio vt ſic nõ timeamuſ.ꝛ ſic
eſt fortitudo ↄtra timorem. Item fortꝭ ↄponi/
tur q̄ʒfortis tamfortis.i.valde fortis.
Fortuitus.ta.tũ.id quod forte cõtingit.vt bo
na fortune ꝛ tpalia. Inde fortuitu aduer.euen
tus ꝓ q̄ etiã q̄nqʒ inuenitur fortuito ablatiu⁹
poſitus aduerbialiter.
Fortuna ne.f.p.dr quaſi forte vna.qr vix aut
raro ꝑmanet eadem. Unde depingitur ei⁹ ima
go q̄i voluens rotã ꝓpt ſui volubilitatem. Et
ſcribũtur ibi verſus. Glorior elat⁹ deſcendo mi
norificat⁹. Infim⁹ axe teror.rurſus ad aſtra fe
ror. De q̄ dic Iſidor⁹ etymo.viij.vbi loq̄tur de
dijs gentiũ. Fortunã a fortuitꝭ nomĩ hn̄t dicũt
q̄i deã quãdã res hũanas varijs caſib⁹ ꝛ fortui
tis illudentem.vnde ꝛ eã cecã appellãt.eo ꝙ in
q̄lib3 paſſim incurrens ſine vllo examĩe meri/
toꝝ ꝛ ad bonos ꝛ ad malos venit. Sʒ hec dea
aut nihil eſt aut eſt temporalis euentus rerũ a
deo prouiſaꝝ.ſcḿ Pap̄ ¶ Fortuna dr felicitas
euentus exitus Et licet fortuna ſe habeat ad ꝓ
ſperitatẽ ꝛ ad aduerſitatẽ.tñ ſine adiũcto ſem/
per accipitur in bono Inde fortunatus ta.tũ.
id eſt cui fortuna fauet ꝛ ſemꝑ ẽ ꝓſpera. Et cõ
ponitur.infortunatus ta.tum.cui fortuna ſꝑ
eſt aduerſa.ꝛ vtrũqʒ cõparatur.
Fortuniũ nij.n.s.proſper euentus.
Forulus li.pe.cor.i.burſa vľ ſcriptoriũ.ꝛ dr a
forus ꝓ foramine.qr crebro ſit ꝑforatũ ad pẽ
nas ꝛ cornua imponenda. Uel theca vel ciſta
librorũ. Uñ Iuuenalis. Hic libros dabit et
forulos mediamqʒ mineruã.
Forũ ri.n.s.dr loc⁹ deputat⁹ ad emẽdũ vel vẽ
dendũ.ꝛ dr a foris.qr ſemꝑ fit foris. Foꝝ etiã
dr locus vbi tractantur cauſe.ꝛ tũc dr a fando
Inde hoc forulũ.li.dimi.i.paruũ forũ.
Fornapij.qḋ Apius ſenator condidit
Forus fori.m.s.ad multa eq̄uocatur. For⁹ eñ
eſt exercẽdaꝝ litium locus.a fando dict⁹ Uľ a
Phoronio rege q̄ p̄mo grecis litteris legẽ de/
dit vt de ver.ſig.c.forus.ꝛ vij.diſ. Moyſes et
cõſtat ex trib⁹.ſ.cauſa lege ꝛ iudicio For⁹ etiaʒ
eſt loc⁹ vbi vua calcat.ſic dict⁹ qr pede calcan/
tis feriatur quod et calcatoriũ dr Item forus
etiã dr vbi res vindũt.a fando.vel qr foris ẽ.
Et forus eſt tabularium nauꝭ.a ferẽdo.qr fe/
rat inceſſum hoĩm. Forus etiã dr foramẽ iſtḋ
in naui per qḋ rem⁹ imittit.a forando Uñ qui
dã dicũt. Cauſat venditqʒ foꝝ.ſigtqʒ foramẽ
Inueniesqʒ foros datqʒ carina foros.
Foſſa.ſe.f.p.i.fouea Iñ foſſatũ dictũ eo ꝙ mľ
tas foſſas habeat.
Foſſor.ſoris.ille qui fodit terrã.
Foſſoriũ.rij.i.ligo cum quo foditur:
Fotilis.lis.cõ.t.et hoc le.i.nutribilis.vľ apt⁹
ad fouendũ.et cor.pe.
Fotiniani.pe.ꝓ.quidã heretici a Fotinio gal/
lo grecie ſmirne epo dicti qui hebionitaꝝ here
ſim ſuſcitãs.aſſeruit chriſtũ a Maria ꝑ Ioſe
ph nuptiali coitu fuiſſe conceptum.
Fotio.onis.f.p.i.nutritio.et dr a fouco.
Fotus tus.tui.et fotus.ta.tũ.i.nutritus.refo/
cillatus.refectus.et dr a fouco.

F ante R

Fracticius.tia ciũ.qḋ.facile frangi põt.
Fractill⁹ li.m.s.cauda vľ fragmẽ pãni fiſſi.cã
ornat⁹ pẽdens ex inferiori pte. Fractill⁹ etiaʒ
dr vill⁹ in tapeto vel alia veſte villoſa.
Fractus.cta.ctũ.i.debilitatus.lacerat⁹.diſſolu
tus et dr a frango. Iñ hec fractio.onis.et hec
fractura re.et hoc fragmẽ.et fragmentũ.ti.
Fraga.poma ſilueſtria.vel gen⁹ rubicũde her/
be que terre adheret.et dicitur camelia vel lo/
ca mõtoſa. Iñ fragoſus.ſa.ſum.
Fragidica.ce.i.ſtilus.et dr a frango.gis.
Fragilis.lis.cõ.t.ꝛ hoc le.i.debilis.et cõpat
Inde fragilitas tatis.et fragiliter.aduer.
Fragor.oris:m.t.ẽ tonitruũ vel ali⁹ ſon⁹ ꝛ dr
a frãgo.gis.qr q̄qʒ ſicca et arida facile frangit.
Iñ fragoſ⁹.ſa.ſum.i.plen⁹ fragore vľ aſꝑ.ľ ſpiſ
ſus dẽſitate reꝝ fractaꝝ vt ſũt loca ĩ ſiluis vbi
freq̄nter fiũt fragores fractione ramoꝝ arido/
Frag⁹.gi.m.s.i.curuatio genuũ vel ipm rũ.
genu.ꝛ dr a frãgo.qr.videt ibi os fractum.
Framea.ce.f.p.eſt gladi⁹ ex vtraqʒ parte acu/
tus et dr a ferrũ quaſi ferrea. Idẽ eſt et ſpata et
rhomphea. ¶ Sed machera eſt gladios lon/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

gus ex vtraqꝫ parte acut⁹. vel ſm alios framea
dꝛ q̄ſi fremea.a fremo mis.qꝛ mēticuloſos fre
mere facit. Vn̄ propheta. Erue a framea deus
animā meā. Vn̄ Alex. neqꝫ. Id qđ dat gladi⁹
frameā ſignare memēto. Itē framea mltas ali
as ſignificatiōes hꝫ que poſſunt haberi ꝑ hos
verſus. Framea vindicta rog⁹ enſis lācea dic/
ta Framea moꝛs aie de⁹ hic defendat ⁊ ab hac.
Frācigena ne.ꝯ.p.aliquis vel aliqua genitus
vel genita a franco vł in francia. ⁊ dꝛ a frācus
⁊ genero vel genitus
Franciſta ſte. dꝛ a frācus.et ſunt frāciſte inſi/
gnia que ante ꝯſules ferebant vt ſecures ſic di
cte.a cōſuetudine francoꝝ
Frācus ci. fuit quidā dux frācoꝝ. Vn̄ hec fran
cia cie. ⁊ franc⁹ ca.cū. Vel franci dicūtur a feri
tate moꝝ Vn̄ dicta ē frācia cie. terra coꝝ ⁊ hinc
francus ca.cū. gentile.
Frantellū li.n.s.i.ſtillicidiū ſtercoꝛis vel ſter/
quilinij.
Frater tris.m.t.a fructu dꝛ. Qđ āt dꝛ frat̄ q̄ſi
fere alter. etymologia eſt proprie aūt frēs ſunt
qui ſunt nati ex eodē p̄re. ſed diuerſis matrib⁹
vn̄ ⁊ dicūtur fratres eo ꝙ ſint de eodē fructu.i.
ſemīe nati Sꝫ germani ſunt q̄ ſunt ex eadē ma
tre ſꝫ diuerſis patrib⁹ ꝓcreati. Vn̄ ⁊ germani
dicūtur q̄ſi ab eadē genitrice manātes non vt
aliqui dicūt ex eodē germine qui tm̄ frēs dicū
tur. Itē germani dicūtur vterini qꝛ ſunt ex di
uerſis p̄rib⁹ ⁊ vno vtero editi. Germane etiā
intelligūtur vt germani. ⁊ ſoroꝛ vt frat̄. Et eſt
ſoroꝛ ex eodē. ſemīe dicta. qꝛ ſola cū fratrib⁹ in
ſorte cognatiōis habet̄. Si vero habeāt eūdē
patrē ⁊ eādem m̄rem dicūtur fratres germani.
Et ſiłiter intellige de feminco ſexu. Quatuoꝛ
aūt modis in ſcripturis ſacris frēs dicūt̄. Na
tura. vt Eſau ⁊ Iacob. Petr⁹ ⁊ Andreas. Co/
gnatōe qui ſunt de eadē familia ſiue parentela
ſiue cōſanguinitate. vt Abrahā ⁊ Loth. Vn̄
Gen̄. xiij. dixit Abrahā ad nepotē ſuū Loth.
Nō ſit rixa inter me ⁊ te ⁊ inter paſtores meos
⁊ tuos frēs eīm ſum⁹. Gente. vt oēs iudei inter
ſe frēs dicunt̄. Vn̄ apł's ad Ro. xi. Optabā
eīm egoipe anathema eē a xpo ꝓ fratrib⁹ meis
qui ſunt cognati mei ſm carnē qui ſunt iſraeli
te. Affectu etiā fratres dicūtur. ⁊ hoc duplicit̄
ſcꝫ cōiter ⁊ ſpecialiter. Cōiter. ſ. cōi affectu ſicut
oēs hoīes qui de eodē patre nati ſunt frēs vo/
cātur ⁊ pari germāitate ad inuicem ꝯiūgūt̄. vn̄
Dicite his q̄ oderūt vos. frēs noſtri vos eſtis
Speciali affectu oēs xp̄iani frēs vocant̄. vn̄
ps. Ecce q̄ꝫ bonū ⁊ q̄ꝫ iocūdū h̄itare frēs i vnū
Et nota ꝙ ſm iura inuenit̄ fraternitas ſpūalis

que attēdit̄ int̄ illū qui ſuſcipit̄ de ſacro fonte
⁊ filios ⁊ filias carnales patriſ ſui ſpūalis ſiue
patrini. De p̄dictoꝝ matrimonio ſine aliq̄ua
dubitacōe ita teneas ꝙ oēs filij duoꝝ cōpatꝝ
ſiue ante cōpaternitatē geniti ſint ſiue poſtea.
pn̄t legitime matrimonial'r copulari. excepta
illa ꝑſona q̄ mediāte cōpaternitas eſt cōtracta
Nam illa ꝑſona nunqꝫ pōt copulari alicui fi/
lioꝝ patris ſui ſpūalis.
Fratres cōſanguinei ſunt fratres ex eodē pa/
tre ⁊ eodē ſāguine geniti. ita exponit tex. in. §.
ſunt autē cognati. Inſtitu. de legi. ag. ſuc. ⁊. l.
itaqꝫ. C. co. ti.
Fratres patrueles ſunt duoꝝ fratꝝ filij.
Fratres vterini ſunt filij eiuſdē matris. vt ex/
ponit glo. Inſti. de legi. ag. ſuc. §. h̄ habendum
Fraterculus. li. dimi. i. puus frater
Fraternus. na. nū. i. res fratris vel ad frēs pti/
nens. Vn̄ fratnitas. tatis. ⁊ h̄ ⁊ hec fraternal' ⁊
h̄ le. ⁊ fraternalitas. tatis.
Fratriſſa ſe. f. p. eſt vxoꝛ fratris.
Fratria. trie. i. filia vł vxoꝛ fratris vel cōgrega
tio et dꝛ a frater.
Fratruus. trui. m. s. t. fili⁹ frīs. Vn̄ hec fratrua
true. i. filia vel vxoꝛ frīs Vn̄ hic ⁊ hec fratruelis
⁊ hoc le. qđ ꝑtinꝫ ad fratrē vel res fratris
Vel fratruelis. i. fili⁹ frīs vel filia frīs vel fra/
trui. Et dꝛ fratruelis. vel fratru⁹ q̄ſi frater ali⁹ ſꝫ
ē ethymologia. Fratrueles etiā dicūtur duoꝝ
fratrum filij.
Fraus. dis. f. t. i. dol⁹. ſed differūt. qꝛ fraus eſt
circa fidē mutuatā. Dol⁹ in aīo. Inſidie vero
loco vel telo Inde fraudulent⁹ ta. tū. i. plenus
fraude. Et hic ⁊ hec ⁊ h̄ fraudulens. tis. in eo/
dem ſenſu. Inde fraudulenter aduerbiū.
Fraxinetū. ti. pe. p. loc⁹ vbi fraxini creſcūt.
Fraxin⁹. ni. pe. coꝛ. quedā arboꝛ. ⁊ dꝛ a fragus
qꝛ magis in aſpis ⁊ mōtanis locis ſolet naſci
ſic̄ ⁊ frag⁹ Vł dꝛ a frāgo. gis. qꝛ facile frāgitur
Inde fraxineus. nea. neū.
Frea free. i. ptās vel mūdia. et a parēte ſuo re/
licta. et dꝛ a fremo mis. Vn̄ h̄ mūdiū dij. dꝛ
Fremebūd⁹ da. dū. i. ſimilis fremiti. dn̄ium
vel qui cito fremit.
Fren neu. ge. indecli. q̄dā exagitatō furoꝛis a
cerebꝛo deſcendens et dꝛ a frendo.
Freneſis. ſis. m. t. ipſa rabies. et dꝛ a fren Inde
freneticus. ca. cū. qui freneſim hꝫ. qꝛ dentes cō
cutiat. Vel freneſis dꝛ ab īpedimēto mentis.
qꝛ greci frenas menten dicunt.
Frenū. ni. n. ge in ſingulari. ſꝫ in plurali īucit̄
m. ge. et neu. ſ. hi freni. et hec frena. et dicit̄a frē
deo des qꝛ dētib⁹ eq̄ ſemꝑ cōcutit̄ ⁊ imp̄mitur.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Nam equi hoc ſemꝑ frendēt.i.impmūt dēti/
bus ⁊ ꝯcutiūt ⁊ mordēt. vel dͬ a fremo.qꝛ fa/
cit equū fremere ⁊ ꝑdu.fre. Vñ Ouidiꝰ. Pre
poſitis frenis ſepe repugnat equꝰ. Jn̄ frenuluȝ
li.pe.coꝛ.i.paruū frenum.

Frenuſculus li.pe.coꝛ.dͬ a frenū. Et ſunt fre/
nuſculi vlcera circa rictū oꝛis ſil'ia his q̄ fiunt
iumentis aſperitate frenoꝝ.

Frequēs oīs ge.i.multus vel aſſiduus vel cre
ber.qꝛ ſepe fruat curia. Pꝛopꝛie q̄dē frequēs
dͬ qui aſſiduus eſt ī curia ⁊ ſepe fruiꝉ ea ⁊ coꝛ.
fre. Vñ ouidius. Vt redit atȝ frequēs longū
foꝛmica ꝑagmen.

Frequētidicus ca.cum·qui frequēter dicit vel
frequens eſt in dicēdo.ſicut eſt incātatoꝛ.⁊ dͬ
a frequens ⁊ dico.

Freſus ſa.ſum.i.fractus ꝯtritꝰ ꝯcuſſus. Vñ et
fabā freſam dicimꝰ qꝛ hȝ thecā molitā.i.fractā
ꝯcuſſam et contritam.

Fretū ti.n.s.dͬ a ferueo ues.eo ꝙ ferueat vel a
fremendo. Et eſt ꝓꝓꝛie fretū ipē feruoꝛ maris.
ſed poniꝉ ꝓ mari Jtē fretū eſt anguſtū ⁊ q̄ſi flu
ens mare ab vndaꝝ feruoꝛe dictū vt gadita/
nū et ſiculū· Et noīaꝉ mare diuerſis noībꝰ.vñ
Cū fremit eē fretū mare dicas cū ſit amaꝝ Pō
tus pōte caret.ſed ab equo dͬ equoꝛ

Fretus ta.tū.i.fultus.tutus impauidꝰ et dͬ a
fretū ꝑ ꝯtrariū qꝛ fretū facit hoīem pauidum
Vel dͬ a feruoꝛe.qꝛ feruoꝛ et ira reddit hoīem
impauidū Vel potiꝰ dͬ a fruoꝛ eris Fruitio
eñ natura ſolet reꝝ ꝯferre tutelā. Jlle eñ ē fre
tus q̄ auxilio alicuiꝰ fruiꝉ Nō aūt fretꝰ eſt ꝑti
cipiū ſȝ nomē ⁊ ꝑducit fre.ſȝ fretū ti. coꝛripit
eam.vñ Poſcit nauta fretum tu debilis appe/
te fretum Jtē Jntrat nauta fretum ventoꝛum
turbine fretus

Frigdoꝛ doꝛis.m.t.i.frigus

Frigidariū rij.locus vbi aliquid poniꝉ ne ca/
loꝛe coꝛrumpatur

Frigidus da.dū.dͬ a frigeo ges.⁊ compatur.
Jnde frigide frigidius ſime.aduer.⁊ hec frigi
ditas tatis.

Frigilla le.f.p.eſt auis que frigoꝛe cantat.⁊ dͬ
a frigeo ges.

Frigoꝛes goꝝ.plis numeri.maſ.ge.i.febꝛes q̄
faciunt hominem frigere.

Frigoꝛoſus ſa.ſum.i.plenus frigoꝛe

Frigus goꝛis.m.t.i.gelu.et dͬ a frigeo.

Fritillū li.n.s.i.molinellū in q̄ piper teriꝉ ⁊ dͬ
a frango gis.qꝛ grana piperꝭ vl'alia frāgit et ē
ꝑfoꝛatū ab inferioꝛi ꝑte ⁊ inde pip tritū recol/
ligiꝉ. Poniꝉ etiā ꝓ quodā vaſe ꝑfoꝛato.ꝑ qd̄
ſolēt ꝓꝛoijci taxilli ne fiat ibi fraus.vñ Juue/
nalis. Paruoq; cadere monet arma fritillo.

Friuolus.la.lū.pe.coꝛ.i.vanꝰ.inutilis mēdaꝝ
caducꝰ.incertus.dubiꝰ.ſil'atꝰ.ꝑui ꝑcij. Vñ fri/
uolū quaſi fere valens obolum. Jnueniꝉ q̄ꝫ
ſcriptū ꝑ.b.fribolus la.lū.ſed āti̇q̄tas eſt.ꝓ/
pꝛie aūt friuola dicūtur fictilia vaſa ⁊ inutilia

Frixa.xe.f.p.i.carbonella.ſ.paꝝ carnis.que ſu/
per carbones cito ſolet decoqui.et diciꝉ a frigo.
gis. Et hoc frixū.xi.genꝰ cibi dictū a ſono quē
facit qn̄ ardet in oleo vel ſagimine.

Frixatura.re.fe.p.et hec frixura.re.in eodē ſen/
ſu.ſ.coctura illa.talis actio.vel qd̄ frigitur.

Frixura dͬ.a frigo .gis.ſȝ frixatura a frixo as.
frequētatiuo.

Frixoꝛiū.rij.n.s.patella vel ferrū ſup̄ qd̄ coq̄ꝉ
Vñ ꝓpha. Cōfrixa ſunt oſſa mea tanq; in frix
oꝛio. Jtē frixoꝛiū cōponiꝉ cū cō.vt cōfrixoꝛiū.
⁊ dͬ patella ſartago.

Frondatoꝛ.oꝛis.m.t.q̄ frondes colligit ad pa/
ſtū aīaliū. Vl'q̄ euellit frondes a vitibꝰ vt ci/
tius matureſcant. Vel qui canit fronde. Vel
auis q̄dā.q̄ ex frōdibꝰ nidū facit.vñ Virgiliꝰ.
Hic alta ſub rupe canet frōdatoꝛ ad auras.

Frōdatus.ta.tū.⁊ frōdeꝰ.dea.deū.⁊ frondoſꝰ
ſa.ſum.differunt.qꝛ frondeū ē qd̄ dͤ frondibꝰ
totū eſt. Frondatū vel frondoſum ē qd̄ frōdes
habet.et eis abundat.vt locus arboꝛū ſic gra
mineū et graminoſum..

Frondicula.le.dimi.pe.coꝛ.i.ꝑua frons.

Fronitus.ta.tū.i.pꝛudēs.vel ſapiens.et dͬ a
phꝛonos vel phꝛonꝰ. Et cōponiꝉ infronitus
ta.tū.i.inſipiens.inſulſus Vñ Eccl.xxiij. Aio
irreuerenti et infronito ne tardas me. Sȝ ibi
cōiter legitur infrunito.

Frons.frōdis.fe.t.dͬ a foꝛos.quaſi foꝛons.qꝛ
ferat virgulta vel vmbꝛā. Vel dͬ a fluo fluis.
qꝛ cito fluat. Jn̄ frōdoſus:ſa.ſum.i.plenꝰ fron
dibꝰ. Jn̄ frōdoſitas tatis.abūdātia frondum.
Et frons frondis eſt arboꝛis.ſed frōs frontis
eſt ꝑs capitis. Unde. Frons foliū frōdis.frōs
eſt in vertice frontis.

Frontiſpiciū.cij.n.s.i.inſpectio frontis Vñ ⁊
anterioꝛ pars eccleſie frontiſpiciū dͬ

Fructuariꝰ ria.riū.i.vtil' vel fructu abūdans.
vel ad fructū ꝑtinēs Jtē fructuariꝰ ē q̄ rei dn̄s
nō ē.vt in.l.vti fru:ff.ſi vſufruc.peta.tū in qui
buſdā caſibꝰ ꝓ dn̄o habetur.ſ.in ꝑcipiēdis fru
ctibus.ff.de vſufruc.l.ſi Titij.§.i.

Fructus.ctꝰ.ctui.dͬ a fruoꝛ. Jn̄ fructuoſꝰ.ſa.
ſum.⁊ fructuoſe.ſius.ſime.et hec fructuoſitas
Jtē fructꝰ cta.ctū.ē ꝑticipiū de fruoꝛ frueris.
Fructꝰ dicūtur qui ſupſunt deductis expen/
ſis que fiunt grā fructuū q̄rendoꝝ colligēdoꝝ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝛ conſeruãdoꝝ. qđ locũ hꝫ tam in bõne q̃ꝫ in
male fidei poſſeſſoꝛibꝰ ꝛ in pdonibus. vt. ff. de
peti. here. l. ſi a te. §. fructus. Fructuũ autẽ aliȷ̃
ſũt induſtriales. vt frumẽtũ vinũ oleũ ꝛ ſil'ia
ſcꝫ lac ꝛ lana. q̃ ſine induſtria hoīs nõ ꝑueni/
unt. Aliȷ̃ ſunt fructꝰ naturales qui ex ipa natu
ra ꝑueniũt ſine magna induſtria hominis. vt
poma pira ficus ꝛ hmõi.

Fructus ꝑcepti dicũtur q̃ aliquo mõ ſunt a ſo
lo ſepati ꝛ in hoꝛreis reconditi

Fructus ꝑcipiendi dicũtur qui immaturi ſũt
quos verus dñs poſſidet.

Frugalis. lis. ꝯ. t. ꝛ hoc le. i. vtilis ſobriꝰ mode
ratus ꝯtinẽs. Jñ frugalit' aduer. Et hec fruga/
litas tatꝭ. i. vtilitas parſimonia l' modeſtia cõ
tinẽtia tempantia parcitas ſobꝛietas. Eſt aũt
frugalitas ỽtus inter auariciã et ꝓdigalitatẽ.

Frugeria. rie. dea frugũ. et dr̄ a fruge.

Frugi oīs ge. indecli. ꝑ oēs caſus. i. bonꝰ vtilis
valẽs tempatꝰ modeſtus. vl' ſm Priſcianum
frugi ẽ dtũs huiꝰ noīs fruges et figurate et in
trãſitiue ꝯiungit' cũ oī caſu. cũ vtroqꝫ numero
cũ q̃libꝫ genere. Vñ Eccl'. xxxi. Nõ frugi. Jdẽ
dicas de nihili cordi mancipi nemãcipi.

Frugifer ra. rũ. i. ferens frugem. i. vtilitatẽ vel
fructũ. Et hec frugifera. re. i. terra. et hic frugi/
fer id eſt ager.

Frumen inis. n. t. i. ſumma et eminens ps gule
vel gutturis. ꝓxima ps gurgulioī q̃ cibꝰ et po
tio deuoꝛat' q̃ ſapoꝛ cibi et potus diſcernit' et q̃
fruimur cibis et veſcimur. Et eadẽ ructa et ru/
mẽ. ſꝫ rumẽ in beſtia. ructa vel rumẽ in homīe
Sed in greciſmo dr̄. Gutturis eſt imum ru/
menꝰ frumen quoqꝫ ſummũ

Frumentũ ti. n. s. dr̄ a frumẽ vel fruoꝛ. qꝛ p̄ci
puũ eſt ad fruendũ Jñ frumentoſus ſa. ſum. i.
plenus ꝛ abũdans frumẽto

Fruſtratus ta. tũ. dr̄ laboꝛis fructu euacuatus
illuſus. ꝛ dr̄ a fruſtroꝛ aris.

Fruſtũ ſti. n. s. ſine r. in vltima ſillaba eſt par/
ticula carnis vel panis. ꝛ dr̄ a frumẽ qꝛ capi/
tur a frumine.

Frutex cis. m. t. i. denſitas virgulaꝝ vl' ꝑuaruꝫ
arboꝝ vel ſpinaꝝ ꝛ dr̄ a fruoꝛ eris. vel a fruge
Nõ aũt dr̄ frutex q̃ĩ frõde terrã tegẽs etymo.
eſt ꝛ coꝛ. fru. Vñ Ouidiꝰ de arte li. iȷ̃. Turpe
pecꝰ mutilũ turpis ſine gramīe cãpus. Et ſine
frõde frutex ꝛ ſine crine caput Jtẽ i epi. Nõs
fuit apparẽs frutices ĩ vertice rari. Jñ frutetũ.
ti. locus vbi frutices creſcũt Vñ Hieremie. xi.
Et cõbuſta ſunt fruteta eius.

Frux vel fruges. gis. f. g. ſed ntũs deficit in vſu
ſm Pap. dr̄ anni vtilitas alimonia. copia ci/
baria. annona. Et ſunt fruges liquide. frumẽ/
ta vero arida ꝛ ſicca. Et ſunt frumẽta oīa que
habent ariſtas. fruges vero reliq̃. Et nota ꝙ ſe/
getes dicunt' dũ ſerunt' a ſerẽdo. i. ſeminando.
Meſſes dũ colligunt' a meto tis. fruges dum
fruunt' a fruendo. i. veſcendo.

F ante V

Fucatus ta. tũ. i. coloꝛatus vel fuco ſuppoſitꝰ
Et vt dicit Pap. Fucata depicta tincta. adul/
terio contaminata. ficta nõ vera id eſt diuerſi
coloꝛis.

Fucoſus ſa. ſum. i. ſuptinctus fuco. ꝛ dr̄ a fucꝰ

Fucus ci. eſt maioꝛ ape. minoꝛ ſcabꝛone. ꝛ dr̄ a
fagin qđ eſt comedere. q̃ſi fagus. eo ꝙ alienos
laboꝛes edit. Nõ em̃ mellificat ſed aliarũ mel
comedit. vñ Virgilius. Jgnauũ fucus. ꝑcus
a p̄ſepibꝰ arcet. Et hinc hic fucus ci. genꝰ her/
be vñ fit quedã tinctura q̃ ſilr' dr̄ fucus. ꝛ ꝑ q̃/
libet coloꝛe naturali ſuppoſito dr̄ fucꝰ qꝛ alie/
nũ mentit' coloꝛẽ. Vñ Sap. xiiȷ. Rubicũdũ
faciẽs fuco coloꝛẽ. Jtẽ fucus ponitur quadam
ſimilitudine pꝛo deceptione que ſupponit' veri
tati celande. Unde Boecius de cõſolatõe. Jn
telligo inquit ml'tiplices fucos illius ꝓdigiȷ̃

Fuga fuge. poteſt ꝑtinere ad illum qui fugit. et
tũc deſcendit a fugio. vel ꝑtinere ad illũ qui in
ſequit' fugientem. ꝛ tũc dr̄ a fugo as. Unde A
fugio fuga cũ venerit tibi ſit fugientis. Sꝫ fu
go ſi caput illius ſolet eſſe fugantis

Fugax gacis. oīs ge. i. aſſiduus frequẽs in fuga
ꝛ compat'. Jñ fugaciter ꝛ hec fugacitas. tatis

Fugillus li. m. s. ferrũ quo extrahitur ignis de
petra. ꝛ videtur dici a phos qđ eſt ignis ꝛ ge.
ro. q̃ĩ phos gerẽs. Jñ fugillo as. id eſt ignẽ de
petra fugillo extrahere. Jñ hic fugillatoꝛ oꝛis
ꝛ hinc ꝑ figurã fugillatoꝛes dicuntur vmbꝛe
demonũ qui ignem ferunt.

Fugitiuꝰ ua. uũ. dr̄ a fuga. Et fugitiuꝰ recte ne
mo dr̄ niſi qui fugit dñm. Nã ſi paruulꝰ puer
a nutrice aut a ſchola diſceſſerit fugitiuꝰ nõ eſt

Fulcimẽ inis. n. t. i. ſuſtentamentũ. firmamen
tum. auxilium. Fulcimentũ ti. idem.

Fulcꝫ cri. n. s. pꝛopꝛie dr̄ ſponda ſiue pes lecti
ꝛ dr̄ a fulcio cis. qꝛ fulſit lectũ. Jnuenit' q̃nqꝫ
pꝛo oꝛnamento lecti. Jnde fulcratꝰ. ta. tũ. i. ful
crum habens.

Fulgethꝛa thꝛe. lux que apparet añ tonitruũ.
ꝛ dr̄ a fulgeo vel fulgens ꝛ ethꝛa. quaſi fulgẽs
ethꝛa vl' quaſi fulgoꝛ ethꝛe. hoc grece dr̄ caſma
vulgo aeris poꝛticus. Et hoc ꝓpꝛie etiã dici/
tur ſplendoꝛ ignis.

Fulgetū ti.i.fulgoꝛ et dicitur a fulgeo
Fulgidus da.dū.i.ſplendidus .ꝛ ↄponiꝶ pre
fulgidus ꝛ q̄ſ fulgidꝰ ambo ꝑ valde fulgidus.
Fulgoꝛ oꝛis.m.t.i.ſplēdoꝛ.ꝛ dꝛ a fulgeo Vn̄ i
euāgelio. Sicut lucerna fulgoꝛis illūiabit te.
Fulgoꝛꝰ ra.rū.ſplendidus.ꝛ dꝛ a fulguro
Fulgur uris.eſt ictus celeſtis iaculi .ꝛ dꝛ a ful/
geo. Fulgus idem.
Fulica ce.f.p.vel fulex cis.q̄dā auis.ꝛ dꝛ a ful/
gio ginis. Vel fulica dꝛ q̄ſi fuliga.qꝛ caro eius
quaſi lepoꝛina ſapit. Lagos em̄ grece lepus dꝛ
latine. Vn̄ ꝛ apd̄ grecos lagos vocaꝶ.ꝛ ē auis
ſtagnēſis.i.in ſtagnis ꝛ paludibꝰ moꝛās. Hec
habet nidū in medio aq̄ vel in petris q̄s aqua
circūdat.maritimoq̄ȝ ſꝑ delectaꝶ ꝑfundo.q̄ dū
ꝑſenſerit maris cōmotionē fugiēs in vado lu/
dit ſm Iſidoꝛ.ꝛ coꝛ.li. Vn̄ Alex. Cū fulicis
puppiſq̄ȝ petūt excelſa volando.
Fuligo ginis.f.t.i.nigredo illa que dependet de
trabibꝰ ꝛ fit ab igne. Qd̄ āt dꝛ fuligo q̄ſi fumo
ligata.etymo eſt. Jn̄ fuliginęꝰ nea.neū.i.niger
vel de fuligine exiſtēs. vel ad fuliginē ꝑtinens
Itē a fuligine fuliginaꝶꝰ ta.tū.i.fuligine deni
gratus.qd̄ pōt eſſe ꝑticipiuȝ.ꝛ fuliginoſus ſa.
ſum.i.plenus fuligine. Et p.fuligo pe.nti.ſed
pe.gti coꝛ. Vnde Juuenalis Ille ſupciliū ma
dida fuligine tinctū. Obliq̄ ꝑducit acu ꝛc.
Fulina ne f.p.i.coquina. Jn̄ fulinariꝰ rij.i.co/
quus.ꝛ fulinarius.na.riū.
Fullo onis.m.t.qui pānos parat.ꝛ excādidat
ꝛ eos fulgere facit ſm Hugꝰ. Pap̄.dicit. Ful/
lo lauandarius decoratoꝛ
Fulmen inis.neu.t.eſt ictꝰ celeſtis iaculi ꝛ dꝛ
a fulgeo ges. Jn̄ fulmineꝰ nea.neū. Et nota ꝙ
ſm opinionē Hugꝰ qn̄ duo vl̓ tres vl̓ plures
venti in aere intercipiūt nubē aliquā eā cōfrin
gūt ꝛ collidūt ꝛ ex illa colliſione fiat ſonus in
aere ꝛ pcreatur ignis.ꝛ ſonus ille ꝓpꝛie dꝛ to/
nitruū q̄ſi tonꝰ.i.ſonus terrēs qꝛ terreat.ſplē/
doꝛ illiꝰ ignis ꝓpꝛie dꝛ fulgethꝛa vel fulgoꝛ.
Ignis ille ſiue iaculū ex eo factū vel ictꝰ illius
iaculi ꝓpꝛie dꝛ fulgoꝛ vel fulgus vel fulmē a
fulgēdo vel fulgus feriendo.vel ꝑcutiēdo. Sȝ
ꝓpꝛie dꝛ fulgur.qꝛ incendit ꝛ vrit. Fulgus qꝛ
tangit. Fulmen qꝛ findit. Sūt eni tria genera
fulmis. Vnū qd̄ afflat ꝛ tāgit ita ꝙ non vrit.
Scd̄m qd̄ vrit. Terciū qd̄ findit.ꝛ ideo cum
tribꝰ radiis depingiꝶ fulmen. Hinc ꝛ trifidam
flammā dꝛ habere.q̄nq̄ȝ tn̄ ꝑdicta noīa cōfun/
duntur ꝛ dicūtur eſſe noīa vniꝰ et eiuſdem rei
Fultus ta.tū.i.ſuſtentatus.ſubnixus.
Fuluus ua.uū.i.rubeus aliquātulū. vel cum
nigro rubeus ꝛ cōgatur. Jn̄ fulue adner.ꝛ hec
fuluedo dinis
Fulmariū rij.i.caminꝰ ꝑ quē exit fumus.
Fumidꝰ.da.dū.ꝛ fumoſus ſa ſum idem ſcili/
cet fumo plenus.
Fumus mi.m.s.dꝛ q̄ſi phos meās ꝛ eſt ethio/
logia Jnde fumoſus ſa ſum ꝛ fumoſitas tatis
Jnde fumulus li dimi
Funalis lis.ↄ.t.ꝛ hoc le ꝑtinēs ad funeȝ ꝛ dꝛ
a funis Et hoc funale lis idē qd̄ funis. Et fu
nale lucinius ad candelā faciendā Vn̄ ꝛ ſepe
ponitur pro candela. Et dicūtur funalia lici/
nij a funibus inter cerā quos ante vſum papy
ri cera circūdatos habuere maioꝛes.
Funambulus li.pe.coꝛ.eſt ille qui ſuꝑ funem
ambulat ꝛ dꝛ a funis ꝛ ambulo.
Functoꝛiū rij.i.tranſitoꝛiū ſm Pap.
Functus.cta.ctū.i. vſus ꝛ dꝛ a fungoꝛ.geris.
Hinc functi dicebaꝶ qdā̄ genꝰ ciuiū qui fun
gebantur officio ꝛ honoꝛe aliquo
Funda de dꝛ a fundēdis lapidibus quia ex ea
lapides fundantur.i.mittātur Itē inueniꝶ hec
funda de.genus piſcatoꝛie retis.qꝛ in fundu
mittaꝶ Idē ꝛ iaculū a iacio ꝛ tūc deriuatur fū
da a fundus di.
Fundamētū.ti.dꝛ a fundo as dictū ſic quia
ſit fundus domui ꝛ eſt etymo. Idē et cemētuȝ
qꝛ ceſo craſſo lapide ſurgat.
Fundanus ni.i.ruſticꝰ qui fundos colit.
Fundibalū li.n.s.machina bellica Vnde poſ
ſunt dici fundibalarij qui talibus machinis
preſunt et videꝶ ↄponi a funda et balim qd̄ ē
iacē vl̓ emittē. Vnde.i. Machab.vi. Et ſtatu
it illic baliſtas ꝛ machinas et ignis iacula et
toꝛmenta ad lapides iactādos ꝛ ſpicula ꝛ ſcoꝛ
pios ad mittēdas ſagittas ꝛ fundibala.
Fundibalus.li.m.s.ꝛ hic fundibalariꝰ.rij.rh
ꝛ hec fundibaliſta ſte.in eodē ſenſu.i.cū fun/
da iaciens ꝛ emittēs.ꝛ coꝛ.ba.
Fundibula le pe.coꝛ.i.funda.
Fundatoꝛ toꝛis.m.t.qui cū funda iacit
Fundula.le.f.p.i.parua funda.
Fundulꝰ.li.i.puꝰ fundus Itē fundulꝰ dꝛ q̄daȝ
piſcis puus qui fundo adheret.
Fudus di.m.s.dꝛ ꝛ pro fundo aq̄ ꝛ pro agro
ꝛ ꝑꝑē ꝑ allodio eo ꝙ fundat aq̄s vel opes ſiue
diuicias. Et dꝛ fūdꝰ taȝ i citate q̄ȝ extra. Vnde
fundus dicitur vrbanū edificiū ꝛ ruſticanum
ſm Hugꝰ Multi dicūt ꝙ ꝑ fundo aq̄ dꝛ h fū
dū ſȝ ꝑ agro hic fundus. Vn̄ ic Pap. Fun
di ſunt poſſeſſiones agri.campi ꝑdia.vici. Fū
dū ima ps aque. funduȝ marꝭ imuȝ. Vn̄ grecꝭ
Allodiū fundꝰ dicas funduȝ marꝭ imuȝ. Jteȝ
Fūdꝰ fūdit opes dīffūdit fūdala pillos Fūdā

cum tenui murmure fundit aq̄s Et ꝺr̄ Iſido.
rus Fundus eſt. q2 in eo fundat̄ ꝛ ſtabilit̄ pa
trimonium
Fundus eſt mãſio alicui⁹ cū acceſſiōnib⁹.
Fund⁹ ꝺotalis eſt q̇ matrimonio ꝯtracto ꝺa/
tus eſt ſponſo
Fundus q̄ſi ꝺotalis ꝺr̄ q̇ traditus eſt ſponſo.
nondū ſecuto matrimonio. ꝓ q̄ ꝛ ſupiori ꝺcō
facit. l. i. ff. ꝺe fundo ꝺota.
Fund⁹ inſtruct⁹ ē edificat⁹ vel cultus.
Fund⁹ vigens ē terra q̇ mō nō aratur. lꝫ olim
fuerit fertil'. alias q̇ modo aratur licꝫ olim fue
rit ſterilis
Fund⁹ limitatrop h⁹. alias militatroph⁹ ꝺr̄ a
troph⁹. i. ꝺeſcriptio. ꝛ milite. q̄ſi ꝺeſcriptus ad
vſum militū q̇ imperiū cuſtodiūt. vt. C. ꝺe fū.
limitato. l. i. ꝛ. l. ſi. accipit̄. li. xi. Alr̄ ꝺr̄ fund⁹
limitoſus. vt ibidē. ꝺe fun. limi. ꝛ pal.
Fund⁹ ſaltuēſis eſt fund⁹ in q̄ eſt ſaltus. C. ꝺe
fun. ſaltu. li. xi.
Fund⁹ reuelat⁹ ꝺr̄ q̇ olim erat paluſtris. nūc
aūt factus eſt ſerenus alias terrenus. C. ꝺe fū.
pa. l. fi. li. xi.
Fundum diuidi in ceteras regiones. eſt ipum
diuidi in ꝺeterminatas ptes
Fungus gi. i. boletus ꝛ ꝺr̄ a phos qꝺ eſt ignis
eo ꝙ fungi aridi ignē acceptū ꝯcipiāt ꝛ retine
ant. Vel dicunt̄ fungi a fungor geris ẜm vo/
cē. a ꝺefungor ẜm ſignificatōem. q2 ex eoꝝ ge/
nere q̇dā ſūt interēptorij. Vñ ꝛ ꝺefuncti mor
tui dicunt̄. vñ q̇dam. Boleti leti cā fuere tui.
Inuenit̄ etiā fung⁹ ꝓ veteri pāno
Funicul⁹ li. i. puus funis.
Funis nis. m. t. i. corda. ꝛ ꝺr̄ a phos qꝺ ē ig/
nis. q2 funes aū vſuꝫ papiri olim in vſu luīs
fuerūt circūdati cera.
Funus neris. n. t. i. cadauer. ꝛ ꝺr̄ fun⁹ a funib⁹
accēſis. i. cādelis q̄s aū feretꝝ aū papiri vſuꝫ
cera circūdatos ferebāt In funere⁹ rea reū ꝛ fu
neſt⁹ ſta ſtū. ꝛ h̄ hec funebris ꝛ h̄ bre. oīa in eo
ꝺem ſenſu. ſ. luctuoſus mortal'. Tñ ꝺr̄nt ẜm ꝓ
prietatē. q2 funebre ē luctuoſū. Et funereū eſt
qꝺ ex funere ꝯſtat. ꝉ qꝺ ad fun⁹ ptinet. Fune/
ſtū ẜo qꝺ funere ē inq̇natū. Et funebris cor.
pe. natural'r. vñ Orati⁹ in epi. Ira truces ini/
micitas ꝛ funebre bellū
Funuſculū li. puū funus
Fur furis. ꝯ. t. ppꝛie eſt ille q̇ claꝫ ꝛ plerūqꝫ ꝺe
nocte reꝫ alienā amouet inuito ꝺn̄o grā lucrā
di. Et ſubaudi ſine armis. vt in Aut̄. ſꝫ no/
uo iure. C. ꝺe fur. ꝛ ſer. cor. Et ꝺr̄ a furu⁹ na nū
qꝺ eſt nigꝝ. q2 vt plurimū in obſcuro furat̄.
Sed latro ꝺr̄ q̇ latet in ſiluis. ꝛ expoliat trāſe
untes. vñ. Fur latet in fumo latro ſe fert obui
us vltro. Et ꝓdu. fu. in gtō. vñ Orati⁹ i epi.
Et ꝺn̄m fallunt ꝛ ꝓſunt furib⁹ ꝫ. In furūcu
lus li. ꝺimi. i. puus fur.
Fur manifeſt⁹ ꝺr̄ q̇ in ipſo maleficio eſt ꝺep/
henſus. vel in loco in q̄ ꝯmiſſum ē furtū. vel
poſt furtū factū. ꝺū tn̄ furto ꝺeꝑhendit̄. an̄qꝫ
ꝺeportauerit ad locū ad quē ꝺeſtinauerit. In/
ſtit. eo. ti. § manifeſtus.
Fur nō manifeſt⁹ ꝺr̄ q̇ cū re furtiua in ipſo ac
tu furandi nō ꝺeꝑhendit̄. ſed iaꝫ ꝺeportauerat
ad locū in quē ꝺeſtinauerat nihilomin⁹ poſtea
ꝯuincit̄ ꝺe furto.
Furabula loꝝ nūi plis. n. g. i. tenebre. q2 furā
tur nobis viſum ꝛ ꝺiſcretōem reꝝ
Furca ce. f. p. ꝺr̄ a fur ꝛ cilleo. q2 ibi fures cillē
tur. i. mouent̄. ꝛ hꝫ min⁹ pene qꝫ crux. q2 ſtatiꝫ
ſtrāgulat ꝛ interficit. Itē furca eſt inſtrm qꝺ/
ꝺaꝫ ruſticoꝝ. ꝛ ẜm hoc ꝺr̄ a frumentū ꝛ cilleo
q2 cū ea mouet̄ frumentū in area Vel furca ꝺr̄
a fero fers ꝛ caput. q2 antiq̇ ſolebāt ꝺeferre ca/
pita occiſoꝝ hoim in ea Inuenit̄ etiā furca trā
ſlatiue ꝓ q̇dam violētia. Vñ Orati⁹ in epi.
Naturā expellēs furca tn̄ vſqꝫ recurret. In fur
catus ta tū. qꝺ ꝯponit̄ bifurcat⁹ ta tū. trifur/
catus ta tum.
Furcella le. ꝺim. i. pua furca
Furcelles lū. f. t. ſunt ꝓpe ille furce vbi ſuſpē/
ꝺunt̄ fures ꝛ latrones. q2 ibi cillent̄
Furcifer ra rū. pe. cor. i. ferēs furcā. ꝛ ꝺr̄ a furca
ꝛ fero Furcifer etiā dicebat̄ olim q̇ ob leue ꝺeli
ctū cogebat̄ a ꝺn̄is (ignominie magꝪ qꝫ ſuppli
cij cā) furcā circa viā ferre. ꝓdicās pcm ſuū. et
mouere ceteros. ne q̇d ſil'e peccarēt Furcifer etꝫ
dicebat̄ homicida ꝺānat⁹ ad furcā. vel q̇ ꝺig
n⁹ erat furca. q2 ꝯſuetudo olim erat ꝺānatos
ſua patibula portare ad locū ſuſpēſionis. ſicut
legit̄ xp̄m Ihm ꝺn̄m noſtꝝ feciſſe
Furcula le. ꝺimi. i. pua furca
Furfur furis. m. t. ꝺr̄ a farina vel farre. q2 eoꝝ
purgamētū ē. In furfure⁹ rea reū. ꝺe furfure fa
ctus. Et vide fur ſimplex ē latro. ſꝫ fur gemia/
tū. i. furfur ē cib⁹ porci. vñ q̇dā. Fur ſimplex la
tro geiatū ſit cib⁹ apro. Et ē. m. g. lꝫ q̇dā dixe
rūt. g. n. ꝯ q̄s ꝺr̄. Furfura q̇ dixit ſg ꝺe furfure
vixit. Itē furfur furꝭ ē q̇dā auis q̇ nō paſcit̄ ni
ſi furfure. hec eadē ꝺr̄ furfurio onis.
Furia rie. f. p. i. inſania. ꝛ ꝺr̄ a ferio rꝭ. q2 ferit
corda hoiꝫ ꝛ ea reddit ꝯmota In h̄ ꝛ h̄ furial'
ꝛ h̄ le. In furial'r adū. ꝛ h̄ furialitas tatꝭ. Et
furioſus a ū. q̇ ritu furiaꝝ fert̄ ꝛ ab eo furor nū
qꝫ recedit. Et furiat⁹ ta tū q̇ furit ex cā. Itē fu
rie aꝝ. ſūt pene infernales. eo ꝙ furere faciant.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Furibūdus da dū.i.ſilis.furenti
Furnus ni.m.s.dr a furfure q2 panis ex eo fa
ctus ibi coq̄tur Uel dr a phos qd ē ignis Jn̄
furnus q̄ſi phos vrna. Jn̄ furnari⁹ ria riū.i.
ad furnū ptinens.⁊ h furnari⁹ rij ⁊ hec furna
ria rie.q vel q̄ cuſtodit furnū. Jn̄ furnul⁹ li.p
uus furnus
Furo onis.m.t.qd dā aial.⁊ dr a furu⁹. Tene
broſos em̄ ⁊ occultos cuniculos effodit.⁊ ej/
cit p̄dam quā inuenit
Furtū ti.n.s.eſt aliene rei inuito dn̄o ꝯtrecta
tio. Jn̄ furtim adū.⁊ furtiu⁹ ua uū.⁊ furtuo/
ſus ſa ſum.i.plen⁹ furto q̄ ſepe ꝯmittit furtuz
vel qd pertinet ad furtū. Furtuoſus etiā dr q̄
pugnat vbi merces certa ꝑatur. Jn̄ etia furtu
lum.i.puum furtum
Furtum ꝯceptum eſt cū q̄s p̄ſentibus teſtib⁹
apud aliquē rē furtiuā q̄rit ⁊ iuenit. vt Jnſti.
de obli.q̄ ex delic.naſ.§.ꝯceptū furtū.
Furtū oblatū eſt.cū q̄s rē furtiuā alicui obtu/
lit. vt poti⁹ penes eū q3 penes ſe inueniret.
Furtū ꝓhibitū dr cū q̄s volentē rem furtiuā
q̄rere ꝓhibuit. vt dic..ti.de obli.ex delic.§. eſt
etiā.vbi dr q hec actōes furti ꝯcepti.oblati ꝓ
hibiti ⁊ nō ꝓhibiti in diſſuetudinē abierūt.
Fuſarius rij.m.s.dr q̄ facit fuſos.⁊ adiectie.
fuſari⁹ ria riū.qd ad fuſum ptinet
Fuſcina ne.qd dā inſtrm ferreū ⁊ tridēs quo
vtūr gladiatores ad ſe capiendū. piſcatores.
ad piſces capiēdos.coq̄ ad carnes extrahen/
das de caldaria.l' de lebete l' de olla ⁊ co2.pe.vn̄
in Auro. Carbones carnes forceps vl' fuſcina
tollit. Jn̄ fuſcinula.i.pua fuſcina.
Fuſilis lis ꝯ.t.⁊ h le.qd tm̄ fundit. ſicut du
ctile qd tm̄ malleo ꝓducit ſm Pap.
Fuſoriū rij.n.s.i.vas in q̄ aliq̄d infundit
Fuſtis ſtis.m.t.i.pal⁹ l' bacul⁹ad v̄berandū.⁊
dn̄r pali fuſtes q̄i fixi ſtātes.q2 fixi i foſſ' ſtāt
Fuſus ſa ſū.i.fugat⁹ l' ꝓſtrat⁹ ſpſus.⁊ dr a fū
do dis Jn̄ fuſio onis.⁊ fuſim adū. Jtē a fūdo
dis h fuſus.i.inſtrm filādi.eo q ꝑ eū fundat
qd netū ē. Jn̄ fuſell⁹.i.puus fuſus
Futil'.ꝯ.t.⁊ h le.qd cito ⁊ facile decurrit l' de/
currere pt. Uel futilis dr qd nihil pt retinere
quēadmodū nec illud vas qd dr futis Un̄ ꝓ
prie futilia dn̄r vaſa illa fictilia q̄ ceſſat rimo
ſa nō tenēt ea q̄ immittūt Et hinc facta trāſla
tōe futil' dr hō vanus ſupfluus loquax q̄ ni/
hil ſcit velare.nec audita pt retinē.nec abſcō/
dere. vn̄ Futile vas illd qd nulla receptō clau
dit Sic homo futilis eſt diuulgās omne qd
audit
Futis tis.ꝯ.t.qd dā vas in templo vbi repo/
nebat qd de ſacrificio reſtabat. Nō em̄ licebat
cuiq3 manu tangere vel effundere. Uas at il/
lud os habebat amplū ⁊ latū.fundū v̄o acu/
tiſſimū.adeo q intiare nō poſſet. Un̄ ſtatim in/
clinabat.ita q illud ſacrificiu qd int⁹ erat effū
debatur.q2 nō licebat illud reſeruari.
Futur⁹ ra rū.pt eſſe pticipium de ſum es eſt.⁊
de fio fis fit. Et ꝑ hoc ꝯgnoſcitur q eſt ptici/
piuz de ſum.qn̄ exponit ꝑ eius futur.vt. Sū
futurus eps.i.ero eps.qn̄ āt exponit ꝑ futur
de fio fis fit.tūc eſt pticipiū eius. Sum futu
rus miles.i.ego fiam miles

G ante A

G Apud latinos nulli⁹ ſyllabe eſt termi
nalis niſi cū loco d.vel b.ponit vt in
ad vel ſub. vel ob p̄poſitōe. vt agger.
aggredior ſuggero
Gabaon fuit q̄dam ciuitas. Jn̄ h ⁊ hec gaba
onita te nom̄ patriū Et eadē ciuitas gabaa dr
Gabelus li.ꝓpriū nomen cuiuſdā viri Et p.
pe.vn̄ Aurora. Angelus implet opus. iamq3
gabelus adeſt
Gabriel hebraice in noſtra lingua interp̄tat
fortitudo dei. Ubi em̄ potentia diuina vel for
titudo manifeſtat gabriel mittit
Gaddir ris.n.t.ciuitas ē in hyſpania
Gades dis.f.t.ciuitas ē.⁊ gades dis inſula.
eſt in fine hyſpanie q̄ dirimit europā ab afri
ca.in q̄ herculis colūne inferunt.q̄ de noie in
ſule gades dicte ſunt
Gaius gaij.gaio.ꝓpriū nomē cuiuſdā viri
Gala grece latine dr lac
Galata te.ꝯ.g.nomē ppl'i.ad quē ſcripſit bea
tus Paul⁹. Et dr a gallus. Jtē galata eſt no
mē gētile.⁊ cor.pe.vn̄ Auro. Jnde petit gala
tas phyrgiā luſtrans regionē
Galacia cie.ꝓuincia galataꝝ
Galaticie aꝝ.f.p.i.leticie delicie lauticie.ſci/
bi delicati ꝓpe ex lacte ⁊ inteſtinis facti. Jn̄
galaticioſus ſa ſū.i.delicioſus
Galaxias vel galaxia xie.i.lacteus circulus q̄
vulgo dr via ſācti Jacobi. Et ſcias q galaxia
q̄ idem eſt qd via lactea ſiue alba.vel lacteus
circulus.nihil aliud eſt niſi mlte ſtelle pue q̄/
ſi ꝯtigue in illo loco orbis in q̄bus diffundit
lumē ſolis. ⁊ ideo videt circulus albeſcēs q̄ſi
fumus
Galbanū ni.n.s.eſt genus pigmenti l' ſucc⁹.
et lac ferule Jn̄ hoc galbanū q̄dā color indefa
ctus.⁊ hinc galbaneus nea neū.⁊ hoc galba/
num ni. quoddam genus veſtium. dictum a

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf